

НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ – PUBLISHED BY UNWLA, INC.

Д-р Теодозія Савицька
Dr. Theodozia Sawycka
1971-1981

Анна Кравчук
Anna Krawczuk
1981-1993

Марія Химинець
Maria Chytunec
1967-1971

40 РОКІВ
СТИПЕНДІЙНОЇ АКЦІЇ СУА

Люба Біловщук
Luba Bilowchtchuk
1993-2002

Марія Полянська
Maria Polanskyj
2002-

СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

“НАШЕ ЖИТТЯ”

Рік заснування 1944

Виходить раз у місяць

СУА – неприбуткова організація

Засновник Українського Музею в Нью-Йорку

UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA, INC.

“OUR LIFE”

Published since 1944

Non-profit organization

Founders of The Ukrainian Museum in New York, N.Y.

РІК LXV

ЛЮТИЙ

Ч. 2

Головний редактор – **Ірена Чабан**
 Редактор англомовної частини – **Тамара Стадниченко**
 Мовний редактор – **Лев Чабан**

Редакційна колеґія:

Ірина Куровицька (з уряду) – голова Союзу Українок Америки
Марта Богачевська-Хом'як, **Любов Волинець**, **Ася Гумецька**,
Анна-Гая Горбач, **Галина Кирпа**, **Марта Тарнавська**

Адміністратор: **Наталія Дума** (год. праці – 8:30-2:00)

Адреса адміністрації і редакції:

203 Second Avenue, New York, NY 10003

Тел.: (212) 533-4646 Fax: (212) 533-5237

E-mail: irenachaban@aol.com

Річна передплата в США

Для членів СУА \$25.00

Для інших передплатників \$40.00

Поодиноке число \$3.00

В країнах поза межами США US \$50.00

VOL. LXV

FEBRUARY

№ 2

Editor-in-Chief – **Irena Chaban**
 English Editor – **Tamara Stadnychenko**
 Ukrainian Language consultant – **Lev Chaban**

Contributing Editors:

Iryna Kurowyckyj – UNWLA Inc. President
Martha Bohachevsky Chomiak, **Lubow Wolynets**, **Assya Humetsky**
Anna-Halia Horbach, **Halyna Kyrpa**, **Marta Tarnawsky**

Administrator: **Natalia Duma** (Office hours – 8:30-2:00)

Editorial and Administration Office:

203 Second Avenue, New York, NY 10003

Тел.: (212) 533-4646 Fax: (212) 533-5237

E-mail: irenachaban@aol.com

Annual subscription in the USA for UNWLA members \$25.00

Annual subscription in the USA for other subscribers \$40.00

Single copy \$3.00

Annual subscription in countries other than USA US \$50.00

ЗМІСТ

СТИПЕНДІЙНА АКЦІЯ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Привіт	1
Грамота	2
Ірина Куровицька . Многая літа Стипендійній акції СУА	3
Ірина Куровицька . Happy 40th Anniversary Scholarship/ Student Sponsorship Program	4
Анна Кравчук . "Промінь, який об'єднує усіх українців – рідна мова"	5
Sponsorship Program	8
Ніна Вірченко . Про заборону української мови	9
Антоніна Листопад . До мови	9
Збережемо "Наше Життя"	10
Віра Вовк . Родина	11
Ярослава Бабич . Стрітіння	11
Марія Полянська . Подяка	12
Коляж Відділів	14
Коротка історія Стипендійної акції	16
41-й рік безперервної діяльності	21
Luba Bilowchtchuk . 40 Years of Volunteerism, Generosity, and Vision	22
Marta N. Zielyk . Crossing to the Other Side: A Story About Guests at the White House	28
Добродійство	30
Нашим дітям	34

На обкладинці: 40 років Стипендійної Акції СУА. Референтки
 Стипендій СУА. Лого Стипендійної акції СУА
 оформлене Лесею Ісаєвич.

Підписано до друку 28 лютого 2008 р.

Ірина Куровицька, голова СУА. Ірена Чабан, головний редактор.

Редакція журналу веде листування з читачами лише на сторінках часопису.

Редакція не завжди поділяє позицію авторів.

За точність викладення фактів відповідає лише автор.

Редакція зберігає за собою право на мовне редагування і скорочення матеріялів.

Рукописи, які не були замовлені редакцією, не повертаються.

При передруці посилання на "Наше Життя" обов'язкове.

"OUR LIFE" (USPS 414-660) is published monthly (except August) by
 Ukrainian National Women's League of America, Inc.,
 203 Second Avenue, New York, N.Y. 10003
 ISSN 0740-0225

Periodicals Postage Paid at New York, NY and at additional mailing offices.
 (USPS 414-660)

Postmaster: send address changes to

"OUR LIFE", 203 Second Ave., New York, NY 10003

© Copyright 2008 Ukrainian National Women's League of America, Inc.

Друковано в COMPUTOPRINT CORP.

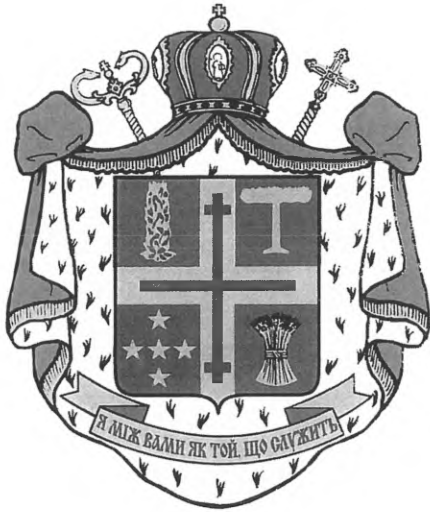
1360 Clifton Ave., #402, Clifton, NJ 07012

Tel.: (973) 574-8800 Fax: (973) 574-8887 e-mail: computopr@aol.com

Передплати за журнал "Наше Життя" просимо присилати на адресу канцелярії СУА у Нью-Йорку
 203 Second Ave, New York, N. Y. 10003

Please forward all queries and annual subscription fees for *Our Life* to
 UNWLA, Inc., 203 Second Avenue, New York, NY 10003

Просимо звернути увагу на зміну цін передплат, які діють з 1 січня 2007 р.

† ДІОНІСІЙ

Куріяльний єпископ
Верховного Архієпископа
Києво-Галицького

АС В125, Київ-1
01001, Україна
моб. 8 097 5697741
lachovicz@hotmail.com

Привіт

Вітаю Вас з 40-літнім ювілеєм стипендійної Акції Союзу Українок Америки. Це вже історія — різнокольорових ниточок і вишитих сорочок, які голкою щедрості спонзорів допомогли тисячам студентам вийти на свій життєвий шлях. Ця благородна голка досягла різні континенти: північну і південну Америки та Європу, і дяка Богові — нашу нььку Україну.

Я свідком цієї благодійної Акції, починаючи від 1982, коли став ректором Духовної Семінарії Святого Василя, у Куритибі. У Бразилії через мої руки перейшли 62 стипендії призначених для Василянських студентів і десятки інших для студентів мирян. Згодом моя переписка з керівництвом стипендійної Акції продовжувалась в Україні: в 95-96 роках, у Золочеві, як ректор Василянської семінарії. Не перетялась переписка з цією Акцією і під час мого протоархимандритського служіння в Римі (1996-2004), а останні мої листи писав минулого року, знова як ректор, проте вже з Брюховецької василянської Семінарії, що на передмісті Львова.

Між тими, що користувались допомогою стипендійної акції вже є кілька єпископів, теперішній Протоархимандрит ЧСВВ, Протоігумени, ігумени і ректори та десятки душпастирів, а між мирянами — вчителі, інженери, адвокати та суспільні діячі.

Дай Боже, щоб ця благодійна Акція продовжувала свою діяльність допомоги для потребуючих студентів по всіх усюдах. Хто дає зі широкого серця, той стократно приймає, бо діленням своїм спричиняє щастя інших, а через інших і наше душевне задоволення.

Дякую всім співпрацівникам стипендійної Акції СУА і всім спонзорам. Ваша допомога справді ущасливила багатьох!

Прийміть мої архиерейське благословення! Нехай благословить Вас Отець, Син і Дух Святий, нині і назавжди, і навіки Амінь!

+ Діонісій Ляхович
† Діонісій Ляхович, ЧСВВ
Куріяльний єпископ Києво-Галицького Архієпископства

15.03. 2007 р. Божого

СВІТОВИЙ КОНГРЕС УКРАЇНЦІВ

нагороджує
медалею св. Володимира Великого

ЧЛЕНОК СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

за їхню безкорисливу працю

та провід

СТИПЕНДІЙНОЇ АКЦІЇ СУА

ЗАСНОВАНОЇ В 1967 Р.

**За 30-літню безперервну та фінансову допомогу українським
учням та студентам у країнах Південної Америки,
Європи та в Україні.**

Голова СУА та кол. реф. Стипендій СУА,

Анна Кравчук

Ініціаторка Стипендійної Акції та реф. СО СУА,

Марія Химинець

Засновник Стипендійної Акції СУА

Заступниця Голови СУА та кол. реф. СО СУА, + д-р Теодозія Савицька

Член Стипендійної Акції (до Польщі)

Софія Андрушків

Член Стипендійної Акції (до Польщі)

+ Віра Мицьо

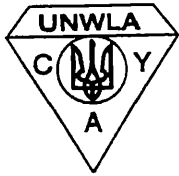
Референтка Стипендій СУА

Люба Більовицук

Президент

Генеральний Секретар

5 грудня, 1998 р.
Торонто, Канада

Founder of Ukrainian Museum in NYC

Honorary President
Anna Krawczuk

President
Iryna Kurowycykj

Vice Presidents
Oxana Farion
Marta Danyluk
Sophia Hewryk
Mary Ann Zajac

Recording Secretary
Lidia Babiuk

Corresponding Secretary
Maria Tomorug

Treasurer
Renata Zajac

Financial Secretary
Roma Shuhan

Member-at-Large
Irena Steckiw
Vera Kushnir

Chairs
Daria Drozdovska – Social Welfare
Chrystyna Shwed – Education
Ulana Kobzar – Art/Museum
Maria Polanskyj – Scholarship/
Student Sponsorship Program
Olga Trytyak – Archives

Auditing Committee
Joanna Ratych – chair
Nadia Cwiach – member
Anna Rak – member
Lidia Zakrewsky – Alternate

“Our Life” Published since 1944

Editor-in-Chief
Irena Chaban
English Editor
Tamara Stadnychenko

Ukrainian National Women’s League of America, Inc.

Founded in 1925

Союз Українок Америки

203 2nd Avenue, New York, N.Y. 10003

Tel.: (212) 533-4646 • Fax: (212) 533-5237 • E-mail: unwla@unwla.org • <http://www.unwla.org>

МНОГАЯ ЛІТА СТИПЕНДІЙНІЙ АКЦІЇ СУА!

У місяці лютому в журналі „Наше Життя” переважно вшановуємо жінок – героїнь Української Держави, одні з яких знані, а інші невідомі, безіменні.

У цьому числі журналу вшановуємо жінок, які своєю працею стали до певної міри героїнями нашої організації.

Праця Стипендійної референтури СУА, як і членок комісії, впродовж років була дуже успішною. Сьогодні, з перспективи часу бачимо, що посіяне зерно мало гарний урожай. Скільки молоді здобуло освіту в різних ділянках навчання, у релігійному чи то в професійному житті – кожне відповідно до своїх спроможностей! Але в кожного, кого зачепила Стипендійна акція СУА, життєвий шлях полегшився. І все це стало можливим завдяки організації та членкам, які очолювали Стипендійну референтуру й комісії, завдяки добродіям, які так щедро дарували гроші й свої спадки на цю ціль, щоб допомогти українській молоді, розкинутій по різних кутках світу.

Від імени Екзекутиви, Головної Управи та всього членства Союзу Українок Америки складаю найщиріші привітання та гратуляції за провадження Стипендійної акції СУА впродовж сорока років. Ви інтенсивно працювали з часу нашого заснування – як і у виборі стипендіатів, так і у підшукуванні добродіїв.

Шановні Пані, Вам належитьсь велике спасибі!

З нагоди святкування 40-ліття Стипендійної акції не можемо забути своїх попередниць, які ще у 1937 р. на III Конвенції СУА ухвалили резолюцію, де закликали відділи СУА проводити раз на рік збірку, призначену для виділення з боку СУА допомоги на стипендії. Ця акція тривала аж до часу створення Стипендійної акції в такій формі, як вона діє сьогодні.

Бажаю референтці Стипендійної акції Марії Полянській та її комісії, нашим добродіям, всього доброго і подальших успіхів у благородній справі.

Ірина Куровицька, голова СУА.

Happy 40th Anniversary Scholarship/Student Sponsorship Program

During the month of February, Ukrainian communities celebrate our heroines, women who distinguished themselves by fighting for their country in art, in poetry, and on the field of battle. Among these are women like Olena Teliha, Olha Basarab, and Olena Stepaniv, strong and committed individuals whose memory is honored by our organization, which has a tradition that keeps their names alive as they are chosen by branches as patronesses. Some of the heroines we honor are nameless, like the women massacred at the labor camp at Kingir. Some, like Nadia Svitlychna, Raisa Rudenko, and Oksana Meshko, survived the unspeakable horrors of the Gulag and became part of the movement that led to an independent Ukraine. Others, heroines of our diaspora, fought to preserve Ukrainian culture, language, and traditions on foreign soil. And some live and work among us today.

In 1937 at the III UNWLA Convention, a resolution was passed that once a year each branch should collect funds for needy students in Ukraine. The resolution was put into practice throughout our organization till the forming of the Scholarship/Student Sponsorship Program in 1967. Since that time, the program and the people who have served as its chairs and members have been a source of hope for countless young people. In many ways, these members and chairs of the UNWLA Scholarship/Student Sponsorship Program are heroes within our organization, for they have fought for many years to make education a reality, offering hope and opportunity that might not otherwise have existed.

Over the last four decades, these women have worked hard to find sponsors willing to provide financial assistance to pupils and students of Ukrainian descent whose circumstances made it difficult, or even impossible, to go to school. Persevering in this noble task, the members and chairs of the UNWLA Scholarship/Student Sponsorship Program have helped countless young people to learn, to better themselves, and to grow into well-educated leaders within their respective communities. Some became educators, some chose the religious life, and some achieved success in other fields, but each of them was given a helping hand when it was most needed.

On behalf of the Executive Committee, the National Board, and all the members of Ukrainian National Women's League of America I salute the chairs of the Scholarship/Student Sponsorship Program and their committee members for their endeavors, their achievements, and their legacy. They are to be commended for a job well done. The seeds planted 40 years ago have borne beautiful fruit—generations of children whose lives have been changed for the better.

The rewards for the UNWLA Scholarship Program Chair and their members, for the long and sometimes difficult years of work, are young people that attended schools under the patronage of the program and were then able to succeed in numerous professions. The reward for our organization is that we have individuals who are committed to this program and what it represents.

I would like to express best wishes to Maria Polanskyj, the present chair of the UNWLA Scholarship/Children-Student Sponsorship Program, and her team. God Bless you for your valuable deeds.

Iryna Kurowyckyj,
UNWLA President

СТИПЕНДІЙНА АКЦІЯ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

„Промінь, який об'єднує усіх українців – рідна мова”

З нагоди 40-го ювілею Стипендійної акції СУА вітаю провід Союзу Українок Америки на чолі з Іриною Куровицькою. Вітаю референтку стипендій СУА Марію Полянську. Вітаю колишню референтку стипендій Любу Більовицук, членок Комісії стипендій М. Орісю Яцусь і д-ра Дарію Новаківську-Лісій та усіх союзянок, які спричинилися до успіху цієї важливої референтури СУА. Нехай Господь надалі благословить Вашу працю! З подякою передаю вітання усім спонсорам та жертводавцям, що це уможливили. Щастя вам Боже!

Сорок років тому Надія Шульган по дорозі з конференції педагогів у Мексико вступила до Централі СУА у Філядельфії, де розповідала про виховну працю Інституту Катехиток Серця Ісусового у Бразилії, який вона очолювала. Пильно слухали її тодішня голова СУА Стефанія Пушкар і Лідія Бурачинська. Інститут КСІ – це згромадження ідейних професійних жінок українського походження (у великій більшості педагогів на державних посадах), які своєю платнею утримують Інститут та гуртожитки під назвою Колегія Св. Ольги. Метою Інституту завжди було передати українську культурну спадщину – релігію, українську мову, обрядовість, традиції та свідомість свого етнічного походження наступним поколінням. До Колегії Св. Ольги приймають виключно дівчат українського походження, здебільшого з колоній – віддалених сіл, де обов'язкове навчання було давніше до 4-ї класи, а тепер тільки до 8-ї.

Перше завдання, яке отримувала кожна дівчинка, то це вишити собі сорочку та навчитися писати й читати українською. І тому не дивно, що коли д-р Теодозія Савицька встановила критерії для отримання стипендій від СУА, першим та найважливішим обов'язком було вивчення української мови, якою стипендіяти мали листуватися зі своїми спонсорами. Довголітні спонсори Мей і Микола Бойчуки звернули особливу увагу на працю Катехиток Серця Ісусового. За словами пана Бойчука – „це майбутні матері, на них впаде виховання свідомих наступних поколінь у далекій Бразилії”.

Із Фонду їхнього імені при фундації УВУ вони заплатили кошти студій та подорожі до Мюнхена нашим колишнім стипендіяткам Ользі

Меценат Микола Бойчук із нагородами від СУА.

Четверта з ліва д-р Леся Ткач на зустрічі із студентами і викладачами Педагогічного Інституту УВУ в Мюнхені, 2003 р.

Корчагін і Філомені Процик. Літні курси в Українському Вільному Університеті дали їм нагоду підвищити кваліфікації з методології навчання української мови. Вернувшись до Бразилії, Ольга була єдина, яка мала дозвіл на університетському рівні викладати українську мову в тій країні, де вона також читала лекції у Семінарії оо. Василян у Куритибі.

Минулого року ми отримали сумну вістку, що Надія Шульган, одна із засновниць Інституту КСІ, відійшла у вічність. Вона залишила за собою велику спадщину – Інститут Катехиток Серця Ісусового, членки якого продовжують її

Ольга Корчагін, директорка Інституту Катехиток Серця Ісусового із добродіянами-спонсорами Володимирією та Стефаном Сливоцькими. Нью-Йорк, 1993.

працю. Серед них – колишні стипендіятки СУА Мирослава Кривий та Ольга Корчагін очолювали Інститут, а тепер директоркою є Віра Лозова.

Завдяки жертвності спонсорів Стипендійна акція СУА далі фінансово підтримує їхню надзвичайно успішну виховну працю, надаючи стипендії дівчатам Колегії Св. Ольги.

Довголітня стипендіятка меморіального фонду ім. д-ра Степана Банаха д-р Надія Киричук (родом із Бразилії) завершила докторат у Лондонському університеті працею про Олександра Потєбню. Будучи у США, вона мала нагоду зустрітися зі своєю добродійкою Меланією Банах.

Д-р Н. Киричук так сказала про нашу діяльність: „Необмежені ваші дії та ініціативи спонукали багатьох українців, розсіяних по світу, зберігати свої традиції, а найголовніше – свою рідну мову. А відгуки вашої присвяти лунають по цілій кулі земній та об’єднують нас усіх українським духом”.

Її дослідження на тему лінгвістики та граматики постійно друкуються в англійській, французькій, португальській та українських версіях у наукових журналах та матеріалах міжнародних лінгвістичних конференціях, в яких вона бере участь. Вона є довголітнім членом Товариства Генрі Світ у Лондоні (The Henry Sweet Society) та минулого року була обрана до Екзекутиви цієї престижної організації. 1991 р. українська мова стала обов’язковим предметом як друга мова у державних гімназіях (5-12 клас) у штатах Парана, Санта Катаріна та Ріо-до-Зул, де вже понад 125 років проживають люди українського походження. На державній посаді керівника впровадження методології навчання української як другої мови перебувала довголітня стипендіятка

Нововисвячені єпископи в Бразилії: єпископ Мирон Мазур (ліворуч) і єпископ Діонісій Ляхович (праворуч) з Верховним архієпископом кардиналом Любомиром Гузаром. 2006.

СУА і катехитка Магдаліна Лозова, спонсорована д-ром Анною Самофал, яка уможливила їй навчання на двох факультетах. У середній школі нею опікувався 1-й Відділ СУА у Нью-Йорку. Таке досягнення тільки у Бразилії.

У 2006 р. Блаженніший кардинал Любомир Гузар разом з іншими єпископами був головним святителем у хіротонії о. Діонісія Ляховича ЧСВВ та колишнього стипендіята СУА о. Мирона Мазура ЧСВВ. Тут слід підкреслити, що багато українських священників із Бразилії обслуговують парафії у США, Німеччині та інших країнах включно із о. Марієм Дацишиним священником церкви св. Юра у Нью-Йорку. Колишній стипендіят СУА Єлисей Ференц є єпископом Української Автокефальної Церкви у Бразилії.

Під час навчання у школі ім. Тараса Шевченка в Білому Борі, Кошалін, Польща, 1989 р. Друга зліва: Анна Кравчук і Віра Мицько.

Багато студентів у Польщі закінчили студії українистики. Серед них – відомий Богдан Гук, який зібрав матеріали до книжки „1947”, Мирослав Сич, о. Ярослав Прах та інші. Випускник Варшавського університету Лідія Стефанівська завершила аспірантуру української літератури у Гарвардському університеті, а її перша праця

Гості із Бразилії, 1987 р. Зліва: Мирослава Крива, дир. ІКСІ, Віра Мицьо, Надія Шульган, Оксана Бокало, Надя Нинка, Наталія Чапленко, М. Оріся Яцусь, Марія Полянська, Анна Кравчук і Анна Еплейт.

Зустріч із 119-им Відділом СУА, Йонкерс, Н.Й., 1992. Сидять біля колишнього стипендіята СУА о. Марія Лазовського д-р Теодозія Савицька (ліворуч) та Анна Кравчук (праворуч).

написана не тільки англійською мовою, а також українською та польською мовами. Вона втішалася шестирічною стипендією з Гарварда на покриття коштів студій, а від СУА мала стипендію на прожиття від Олени Папіж, частково з фонду Єви Сташків та найбільше із меморіального фонду ім. д-ра Степана Банаха.

Від 1991 р. українська діаспора включає країни колишнього Радянського Союзу, де виникла потреба стипендійної допомоги учителям української мови у тих країнах. Студентками на літніх курсах підвищення педагогічних кваліфікацій в Українському Вільному Університеті в Мюнхені були учителі не тільки з України, а також із Хорватії, Казахстану, Латвії, Литви, Польщі та Румунії. Нам залежало на тому, щоби українська мова розвивалася у країнах, де українці складають етнічну меншість. Ми вдячні ідейним спонсорам за спонсорування студенток із тих країн (див. звітна брошура Стипендійної акції СУА 1993-2001). Ця програма діяла ще 2006 р. Із розвитком Стипендійної акції СУА в Україні виразно видно, що українська молодь на рідних землях прагне своєї української ідентичності, бо число студентів україністики (в усіх її

академічних галузях, наприклад, педагогіки, літератури, історії, музики, народного мистецтва та ін.) кожного року зростає, так само як і збільшилося число випускників. На них ляже відповідальність передати своє знання наступним поколінням. Вони ж майбутність України!

Нам залежить на тому, щоби українська мова, культура, релігія та традиції мали належне місце не тільки в Україні, а також у всіх кутках світу, де живуть люди українського походження. Ми свідомі того, що променем, який об'єднує нас усіх, є рідна мова.

Ми віримо у подальший демократичний та національний розвиток України, в якому також беремо участь через Стипендійну акцію СУА, журнал СУА „Наше Життя”, Суспільну опіку та інші види діяльності СУА. Український Музей у Нью-Йорку є найкращим доказом того, що Союз Українок Америки постійно звертав увагу на збереження української культурної спадщини, а завдання Стипендійної акції СУА “Освітою підняти рівень життя, зберегти та передати українську культурну спадщину наступним поколінням у Сполучених Штатах Америки та поза їх межамі” підкреслює наше переконання.

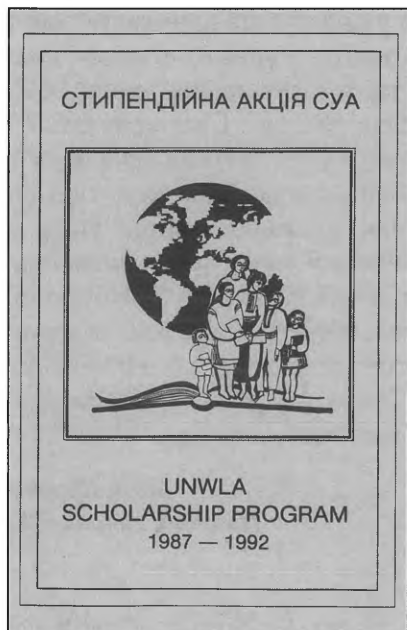
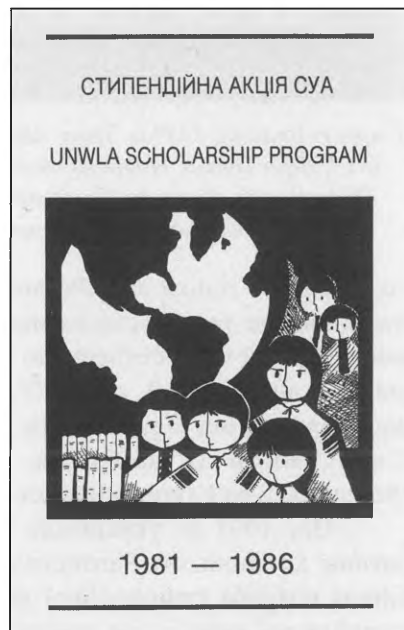
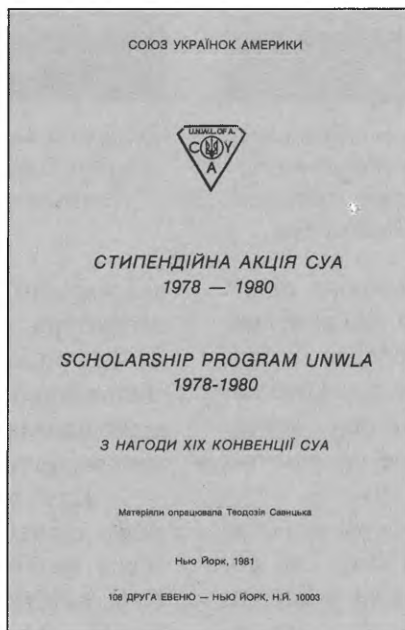
***Анна Кравчук,
Почесна голова СУА.***

*Перші студенти української мови (як другої мови) в державній гімназії на Літасон, Парана, Бразилія, 1991 р.
Учительки: Елина Гардаш, Марія Щирбата і Кікелія Тлуматська.*

СТИПЕНДІЙНА АКЦІЯ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

UNWLA SCHOLARSHIP PROGRAM

Ніна ВІРЧЕНКО

ПРО ЗАБОРОНУ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ (XVII-XX ст.)

(Продовження)

У світовій історії жодна мова не зазнала такого страшного нищення від сусідів, як українська. Про це свідчить низка документів, що були прийняті з боку царської Росії, Польщі, Австро-Угорщини, Румунії і більшовиків-комуністів. Наведимо деякі історичні факти не заради звинувачення когось, а заради правди, що слугуватиме уроком українському народові у майбутньому.

1709 р. Петро I примусив скоротити кількість студентів Києво-Могилянської академії з 2,000 до 161, а найкращим науковцям та просвітникам наказав перебратися з Києва до Москви. Серед них були Інокентій Гізель, Іоаннікій Галятовський, Ла-зар Баранович, Дмитро Ростовський (Туптало), Стефан Яворський, Феофан Прокопович, Симеон Полоцький та багато інших. Вони відіграли головну роль у розвитку культурного життя тодішньої Московії.

Указ про обов'язкове цензурування (до друку) українських книжок у Москві „Українці принесли з собою всю свою велику культуру, її вплив одбився на Москві на всьому житті: будівлі, малюванні, одежі, співах, музиці, звичаях, на праві, літературі і навіть на самій московській мові. Все життя складалося тоді так, що ставало неможливим прожити без українця. Всяких ремісників доставали з України” (І. Огієнко. Українська культура).

1713 р. Московія наказом Петра I привласнює назву Русь (грецька назва Руси звучить як „Росія”). У такий спосіб було привласнено тисячолітню історичну та духовну спадщину Руси-України.

1720 р. Наказ царя Петра I: „В Киево-Печерской и Черниговской типографиях вновь книг никаких не печатать... старые книги справлять прежде печати, дабы... особенного наречия в оных не было”. 20 грудня 1720 р. Петро I видав указ київському губернському князю Голіцину, щоб „... во всех монастырях, остающихся в Российском государстве, осмотреть и забрать древние жалованные грамоты и другие куртиозные письма оригинальные, а также книги исторические, рукописные и печатные”.

Антоніна ЛИСТОПАД

ДО МОВИ

Мово моя ясночоло!
Скільки здіймається барв!
Терен терновий – учора.
Завтра – племіннячко чар.

Грає вже знову кобзар.
Знову святішають роси.
Вийшла, як сонце з-за хмар,
Мова моя златокоса.

Світишся многотраждально
В ранах своїх корогов.
Мово – причастя вінчальне!
Сповідь народу мого...

1721 р. Наказ про цензурування українських книжок.

1724 р. Московська цензура наклала тисячу рублів штрафу на архімандрита Києво-Печерської Лаври за те, що там була надрукована церковна книга „Триодь” „не совсем с великороссийским сходная”. Чернігівську друкарню Синод наказав перевести до Москви, тобто, просто загарбав.

1729 р. Наказ Петра II переписати з української мови на російську всі державні постанови і розпорядження.

1740 р. Російська імператриця Анна Іванівна створила правління гетьманського уряду під керівництвом московського князя Олексія Шаховського і запровадила російську мову в діловодстві на території України. Переписи 1740-1748 рр. свідчать, що в семи полках Гетьманщини було більше тисячі шкіл, і майже всі з викладанням українською мовою. У 1804 р. було видано царський указ, яким заборонялося навчання українською мовою. Результати національного гніту одразу позначилися на стані освіти в Україні: уже перепис 1897 р. показував, що на 100 осіб було лише 13 письменних.

1748 р. Наказ Петербурзького Синоду Київському митрополитові Самуїлу Милославському запровадити в Києво-Могилянській академії та в усіх школах України викладання російської мови, в результаті чого на Лівобережжі зникло 866 українських шкіл.

ЗБЕРЕЖЕМО „НАШЕ ЖИТТЯ”!

З нагоди 100-ліття нашої парафії св. Івана Хрестителя 86-й Відділ СУА складає 500 дол. на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя”.
Таїсса Турянська, скарбник.

Разом із передплатою для забезпечення журналу „Наше Життя” складалася пожертви на Пресовий Фонд: по 60 дол. – Марта Мулик-Бахер, Оксана і Орест Команицькі, Надія Баб’як; 50 дол. – Марія Лесюк; 25 дол. – Маріяна Мисишин; по 20 дол. – Віктор К. і Бетсі Децики, Ірена Остап’юк, Таїса Мелешко; по 10 дол. – Віра Скоп, Інга Шморгун, Ліда Борисюк, Світлана Дубінін. Разом 355 дол.

У пам’ять дорогої бл. п. Ірени Бодруг складаємо 100 дол. на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя”.
Д-р Володимир і Зеновія Бровінси.

ЩИРО ДЯКУЄМО!

Екзекутива СУА.

Редколегія журналу “Наше Життя”.

1755, 1766, 1775, 1786 рр. Заборони Синоду друкувати українські книжки. Протягом другої половини XVIII – першої половини XIX ст. видавничу справу в Україні було спаралізовано. Як наслідок, у 1847 р. в Україні була надрукована лише одна книжка, у 1848 – 3, 1849 – 2, 1850 – 1, 1851 – 2, 1856 – 5 книжок.

1759 р. Синод видав розпорядження вилучити зі шкіл українські букварі.

1763 р. Указ Катерини II про заборону викладання українською мовою в Києво-Могилянській академії.

1764 р. Інструкція Катерини II князеві О. Вяземському про русифікацію України, Прибалтики, Фінляндії та Смоленщини, „якщо розумні люди будуть обрані начальниками цих провінцій. Коли ж у Малоросії не буде гетьмана, то треба намагатися, щоб час і назва гетьманів зникли...” Скасування Катриною II українського гетьманства, а з ним – ліквідація українських навчально-культурних закладів та усунення від влади україномовних чиновників.

1765 р. Синод видав суворий указ про друкування у Києво-Печерській Лаврі лише тих книжок, які схвалені Синодом і друкуються у московській друкарні.

1769 р. Заборона Синоду РПЦ друкувати та використовувати українські букварі. Наказ Синоду, за яким українські книжки по церквах було замінено московськими.

1775 р. Зруйнування Запорозької Січі та закриття українських шкіл при полкових козацьких канцеляріях.

Спалення книгозбірні, що формувалася понад 150 років у Києво-Могилянській академії і бу-

ла однією з найбагатших бібліотек Русі-України.

1782 р. Катерина II створила комісію щодо відкриття в Росії народних училищ, завданням якої було запровадження єдиної форми викладання російської мови в усіх навчальних закладах.

1784 р. За розпорядженням Синоду Митрополит Київський наказав, аби в усіх церквах дяки та священники читали молитви та правила службу Богу „голосом, свойственным росси́йскому наречію”. Синод наказує Митрополитові Київському та Галицькому Самуїлу карати студентів та звільняти з роботи викладачів Києво-Могилянської академії за вживання неросійської мови.

1784 р. Наказ Катерини II про богослужіння російською мовою в усіх церквах імперії. Російську мову запроваджено в усіх школах України.

1785 р. Синод повторно наказує митрополитові Київському контролювати Лаврську друкарню, щоб не допустити різниці з московськими виданнями, а в Києво-Могилянській академії негайно запровадити систему навчання, узаконену для всієї імперії.

1789 р. Розпорядження Едукаційної комісії Польського Сейму про закриття всіх українських навчальних закладів.

У Петербурзі з ініціативи Катерини II видано „Порівняльний словник усіх мов”, у якому українська мова значиться як російська, спотворена польською.

Продовження в наступному числі.

Освіта і Управління. Науково-практичний журнал. Том 10, число 2, 2007 р.

РОДИНА

Холодний вітер ріже й проходить за шкіру. Навіть світла ліхтарів померзли і зіщулилися.

Між автами, на широкому тротуарі, їх четверо: чоловік, жінка з дитиною на руках і хлопчик. Розгублено розглядаються довкола.

– Ви, може, шукаєте якоїсь адреси? Звідки ви?

– Ми зі Спїрїто Санто... Приїхали відвідати племінницю, але не застали її вдома. Сусіди сказали, що вона в шпиталї. Хата зачинена.

Жінка, молода й худенька, в чистому квітчатому платті в дрібний узір, труситься з холоду. В руках торба, повна мокрих пелюшок. Хлопчик сонно тулиться до її колін, переступає з ноги на ногу.

– Що будете тепер робити?

Чоловік приступає крок ближче.

– Доно. Я шукаю праці. Може, садівником. Тут багато домів у садах...

– Як вам шукати праці серед ночі?

– Щоб тільки переночувати...

– Ніхто не дасть праці незнайомим, ні притулку в своєму домі.

Ніхто вас тут не знає.

– Доно, я не розбійник, подивіться на мої руки. Бачите мозолі? Я працюю на полі.

Дивлюся на чисті долоні з твердими знаками від рискаля і рала, в добрі лагідні очі. Немовля поплакує, а хлопчик: „Мамо, ходім геть...”. Жінка: „Цить, дитино, цить...”

Якби я не була така втомлена сьогодні. Якби завтра досвіта не мусила знов забиратися з дому. Якби я не боялася взяти людей з вулиці до себе...

Біжу додому, дзвоню до різних знайомих, шукаю нічлігу для родини, що чекає на вітрі. Притулок? Ніде. Серед ночі? Гуртожитки приймають до восьмої. Суспільна опіка чинна. Завідувачка відсутня. Ніхто не хоче перейняти від мене хреста з невідомою родиною. Наче він тільки для мене призначений.

Уявляю собі, що напускаю до ванни теплої води для купелі дітям і кладу їх у чисте ліжко. Жінка пере пелюшки і розвішує їх на балконі. Родина вечеряє зі мною, потім іде спочити біля дітей.

Але-бо в нашому будинку не вільно приймати бездомних. Хіба що нишком, чорним ходом... А як позбутися напихваті вранці неповоротких селюхів? Адже не можу їх залишити самих у мешканні. Висітимуть мені на шиї важким ланцюгом.

Хтось подає думку, щоб післати їх до телевізійної станції, хай би надала заклик до населення, певно, хтось зголоситься. Хапаюся цієї рятівної дошки, на бігу стягаю з себе загортку.

– Вдягніться, вам холодно... І їдьте до станції телевізії... Може, вдасться знайти вам нічліг.

Родина дякує, жінка до чоловіка з ніжністю: „Дала мені свій власний светр...”

Веду їх до автобуса, бачу, як розгортають з хустини гроші, щоб заплатити за подорож. Автобус зникає за закрутом.

Сьогодні сором обливає мені обличчя.

І як я їх тоді не пізнала? Тільки тому, що в їхніх долонях не світився лотос, не блищала авреоля над чолами.

В годину моєї смерті стоятимуть мені в головах і судитимуть моє тверде, боязливе серце.

Ярослава БАБИЧ

СТРІТЕННЯ

Вже весна туркоче голубами

І чоло схиляє до тепла.

Вже зима торішніми снігами

З клучком на прощу побрела.

Зріють грози в заростях ожини,

Сходить ніч на калиновий міст.

Сонце десь виблискує за тином,

Мов осінній неопалий лист.

Подяка

Коли подумаємо про сорок років безпервної діяльності Стипендійної акції СУА та сорок років стипендійної допомоги українським учням та студентам, які потерпають від нестатків, то можна тільки подивляти далекоглядности д-ра Теодозії Савицької і переконанням та вірі Анни Кравчук у можливість нашої праці на рідних землях, а також витривалости Люби Більовщук, на яку лягла відповідальність розвинути Стипендійну акцію СУА в Україні на самих початках її незалежности.

Перебравши референтуру стипендій у 2002 р. активними картотеками понад тисячу стипендіатів СУА у США, Бразилії, Аргентині, Італії, Польщі, країнах колишньої Югославії, Німеччині, Австрії та з часом в Узбекистані та Грузії, я зрозуміла, яка мене чекає велика праця, відповідальність та необхідність комісії. Я безмежно вдячна членкам Комісії стипендій СУА М. Ориси Яцусь, Анні Кравчук, Любі Більовщук, Дарії Новаківській-Лісій за призначення свого дозвілля нашим справам. Дякую адміністраторові Стипендійного бюро в Матавані, Н. Дж., Вікторії Міщенко.

У тому часі ми мали понад вісімсот спонсорів-опікунів і жертводавців, які вірили у потребу допомоги українським учням та студентам, зокрема, в Україні.

Мій низький уклін спонсорам-опікунам від пенсіонерів зі скромними пенсіями, які місячними ратами сплачували стипендії, до тих, які взяли під свою опіку більше число стипендіатів. Тут слід згадати бл. п. Миколу та Мей Бойчуків, які понад 30 років кожнорічно спонсорували 30-50 стипендіатів. У 1987 р. вони уможливили будову нового гуртожитку під назвою Колегія Св. Ольги в Прудентополі для дівчат українського походження та Дому українського Студента в Куритибі, Бразилії. Подружжя Стефан і Володимира Сливоцькі піклуються численними стипендіатами багато років, і 97-й Відділ СУА взяв собі за завдання спонсорувати десять студентів україністики в Україні. Тривалий Меморіальний фонд д-ра Степана Банаха відсотками забезпечує стипендії студентам вищих шкіл та аспірантам, а Меморіальний фонд ім. Марії, Теодора та Олега Гелемеїв – учням та студентам у Південній Америці. Д-р Іванна Ратич, Віра Грушецька,

Члени Комісії Стипендій СУА. Ліворуч: М. Орися Яцусь, Люба Більовщук, Марія Полянська – референтка стипендій, Анна Кравчук, Дарія Новаківська-Лісій. Адміністратор стипендійного бюро – Вікторія Міщенко.

Маріянна Мисишин, д-р Марта Войтович, Мирон Кравчук, подружжя Богдан і Мімі Полянські та багато інших кожнорічно спонсорують найменше по п'ять студентів.

Молодше покоління професіоналів – діти та внуки союзнок – також вступають в ряди спонсорів (кожномісячні списки жертводавців подано на сторінках журналу „Наше Життя”). Це значне явище підкреслює глобальну вагомість освіти у 21-у сторіччі.

За останніх сорок років безпервної діяльності Стипендійної акції СУА ми втішаємося великим довір'ям української громади, яка з жертовністю продовжує її підтримувати, за що ми безмежно вдячні.

Дякуємо усім відділам-спонсорам та референткам стипендій відділів та Окружних Управ за безвтомну довголітню співпрацю та підтримку, бо тільки спільними силами ми спромоглися

Перший ряд (ліворуч): Почесні членки СУА Ольга Трисяк, Софія Андрушків, Поч. голова СУА Анна Кравчук. Другий ряд (ліворуч): М. Орися Яцусь – скарбник Комісії та Марія Полянська – референтка стипендій. Ньюарк, Н.Дж., 2002 р.

*Спонсори 89-го Відділу СУА, 2007 р.
Микола Гайдич, Михайлина Баран, Марія Полянська,
Ірена Телюк, Л. Савеська і О. Савчук.*

*Гості із Бразилії, 2007 р. Ліворуч: Віра
Лозова, директорка Інституту Катехиток
Серця Ісусового, Марія Полянська,
референтка стипендій СУА, Магдаліна
Лозова, КСІ.*

допомагати українській молоді навчатися в Україні та її діяспорі.

2007 рік був роком вшанування спонсорів та добродіїв, які це уможливили. Я вдячна Окрузі Нової Англії та Відділам – 56-у (Норт Порт, Флоріда), 89-у в Кергонксоні (Н.-Й) та 98-у в Голмдел/Мідлтаун. Моя щира подяка Відділам, які прислали вітання та провели збірки. Серед Відділів: 3-й – у Фініксі, Арізона, 49-й – у Баффало, Н.-Й., 86-й – у Ньюарку, Н. Дж., 92-й – у Н.Дж., 99-й – у Вотервліті, Н.-Й., 100-й – у Картереті, Н. Дж., 107-й та 111-й – у Каліфорнії, 118-й – у Гюстоні, Техас, та інші.

Материнські серця союзнок розуміють важливість освіти, бо ж вони вивели у світ своїх дітей. Материнські серця союзнок відчують біль сиріт та покривджених долею дітей, які росли без матері чи батьків. Союзняки дбають, щоби українська мова, релігія, традиції не пішли у забуття, а навпаки – щоби плекалися, зокрема, у країнах поза межами України, та відроджувалися в Україні. Ви ж старалися передати українську культурну спадщину не тільки своїм

дітям, а також дітям українських поселенців уже п'яте-шосте покоління в різних країнах світу та різних континентах. Самостійність України у 1991 р. відродила свідомість та гордість за українське походження. Спонсорування поодиноких стипендіатів – не тільки матеріальна, а й моральна підтримка. Опікуни турбуються долею стипендіатів, долею своїх дітей, із якими ведуть постійне листування, та, відвідуючи Україну чи Бразилію, зустрічаються з ними.

Ось уривок із листа від студента з м. Боярка Київської області:

„Я хочу подякувати своєму спонсорів пані Біскуп за надіслану мені стипендію 200 дол., хочу подякувати за опіку організацією Союзу Українок Америки, за те, що завдяки їм я відчув реальну допомогу і підтримку у своєму навчанні. Д. В.”

У нас зберігаються сотні подібних листів.

Від імени усіх стипендіатів СУА та тисячі випускників середніх і вищих шкіл моє сердечне спасибі усім добродіям за жертвовність за останніх сорок років. Стипендійна акція розпочала 41-й рік своєї діяльності з вірою на Вашу дальшу підтримку та співпрацю.

Нехай Господь благослвить Вас за благодійність!

**Марія Полянська,
референтка стипендій
СУА.**

*Київ, 2003 р. Ліворуч: Варка Бачинська, Алберта
Цепли, д-р Маруся Бек, та Марія Полянська.*

*Довголітній добродій
Віра Грушецька, членка
49-го Відділу СУА.*

**Перший спонсор
Стипендійної
Акції СУА**

**33-й Відділ СУА,
Парма, Ог.**

86-ий Відділ СУА, Ньюарк, Н.Дж.

1-ий Відділ СУА, Нью-Йорк, Н.Й.

49-ий Відділ СУА, Баффало, Н.Й.

3-й Відділ СУА, Фінікс, Аз.

65-ий Відділ СУА, Нью-Брансвік, Н.Дж.

67-ий Відділ СУА, Філадельфія, Па.

83-ий Відділ СУА, Нью-Йорк, Н.Й.

36-ий Відділ СУА, Чикаго, Іл.

90-ий Відділ СУА, Філадельфія, Па.

54-ий Відділ СУА, Вільмінгтон, Де.

Окрузна Управа Нова Англія, Нью Гейвен, Кт.

98-ий Відділ СУА, Голмдель, Н.Дж.

**99-ий Відділ СУА,
Вотервліт, Н.Й.**

СТИПЕНДІЙНА АКЦІЯ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

КОРОТКА ІСТОРІЯ

Колегія св. Ольги (будинок уфундований подр. Мей і Миколою Бойчуками). Прудентополіс, Парана, Бразилія.

Від заснування Союзу Українок Америки 1925 року союзнянки зрозуміли вагомість освіти та включили референтуру стипендій до складу Управи. У міру фінансових спроможностей спершу надавали стипендії своїм членкам, опісля звернули увагу на студентів в Україні та Польщі. Після Другої світової війни залізна куртина Радянського Союзу унеможливила цю діяльність.

У Сполучених Штатах Америки виринають поодинокі українські жіночі постаті-професіонали. Найвизначніша з них членка СУА – д-р Маруся В. Бек. Вона була першою жінкою українського походження, яка закінчила юридичні студії 1932 р. в США та відзначилася великими досягненнями в американському і українському світі. У 1950-х роках політична повоєнна іміграція до США привела ряд жінок-професіоналів, які стали провідними союзнянками. Серед них – Стефанія Пушкар, Лідія Бурачинська-Рудик, Наталія Чапленко, Іванна Рожанковська, д-р Теодозія Савицька, Софія Андрушків, д-р Іванна Ратич та багато інших. Для них освіта завжди була пріоритетом. З самого початку розвитку Стипендійної акції Почесна голова СУА Лідія Бурачинська сама листувалася із

стипендіятами у Бразилії, і тому не дивно, що її спадщина та тривалий фонд її імени призначений на стипендії студенткам народного мистецтва в Україні. Меморіяльні тривалі фонди ім. Наталії Чапленко, д-р Теодозії Савицької та Софії Андрушків було створено за їхніми бажаннями при Стипендійній акції СУА.

Завдяки спонсоруванню Почесної голови СУА Іванни Рожанковської Селія Зубач (Бразилія) та Наталія Павлишин (Хорватія) закінчили юридичні студії.

Довголітня спонсорка стипендіатів у вищих навчальних закладах д-р Іванна Ратич і далі старається дати нагоду студентам осягнути магістратури й докторати.

1967 р. Надія Шулган – педагог та засновник Інституту Катехиток Серця Ісусового у Прудентополісі, Парана, Бразилія – відвідала Централю СУА у Філядельфії та розповіла тодішній голові СУА Стефанії Пушкар про дуже успішну виховну роботу свого Інституту і про гуртожитки, призначені виключно для дівчат українського походження під назвою Колегія Св. Ольги. Це уможливило не тільки надати їм середню освіту, але й також вивчити українську мову, звичаї, культуру та релі-

*Почесна членка СУА
Софія Андрушків.*

гію і вивести у світ ряд свідомих жінок, на яких припадає виховання наступних поколінь. Це було спонукуючим для започаткування акції стипендійної допомоги до Бразилії. У тому ж році на прохання голови СУА 33-й Відділ виділив першу стипендію через Централю та став першим спонсором для студентів у Бразилії.

На Конвенції СУА 1969 р., коли референткою Суспільної опіки була Марія Химинець, прийнято резолюцію поширити надання стипендійної допомоги потребуючим студентам в українській діаспорі.

Виконання резолюції випало на нову референтку Суспільної опіки СУА д-ра Теодозію Савицьку. 1971 р. д-р Савицька з дочкою Гандзею відвідала українські поселення у Бразилії, Аргентині та Парагваю і зробила перші кроки для координаційної допомоги у тих країнах. Дуже допоміжним був Преосвященний Кир Єфрем Кривий, тодішня директорка Інституту Катехиток Серця Ісусового Надія Шульган та Євгенія Мазепа, директорка школи українознавства при Хліборобському Союзі у Куритибі.

Повернувшись із Південної Америки д-р Савицька не тільки централізувала і оформила критерії надання стипендій, але й самостійно полагоджувала та висилала стипендії до Бразилії. З огляду на те, що Союз Українок Америки не мав окремого стипендійного фонду, вона звернулася до українського громадянства у США, Канаді та Австралії. Численними статтями в українській пресі під гаслом "Українці – українському студентові" закликала людей доброї волі стати поодинокими спонсорами-опікунами та фінансово підтримати Стипендійну акцію СУА. ЗУАДК відгукнувся на цей заклик фінансовою підтримкою, що було значно допоміжним у розвитку цієї ділянки праці. У тому часі членами комісії Суспільної опіки СУА були Ольга Гнатик (допомога „Бабусям”), Софія Андрушків (стипендій до Європи), Ірена Качанівська (скарбник) та у 1973 р. Анна Кравчук (осередок листування СУА).

1981 р. Анна Кравчук перebrала референтуру Суспільної опіки СУА, яка включала Стипендійну акцію СУА із картотекою,

яка уміщувала 149 активних стипендіатів у Південній Америці. Вона відразу заснувала Стипендійне бюро та оформила Комісію стипендій СУА. На Конвенції 1984 р. на пропозицію А. Кравчук Стипендійну акцію відокремлено від референтури Суспільної опіки. А. Кравчук була на посту референтки стипендій СУА до 1993 р. До Комісії стипендій вступили Таїсса Турянська (скарбник), яку замінила 1988 р. Орися Яцусь, Софія Андрушків, яку замінила Віра Мицьо, Марія Полянська, Марійка Гивель, Ксеня Гапій та Олена Мельничук. З огляду на розвиток Стипендійної акції СУА (понад 716 стипендіатів та понад 500 жертводавців) комп'ютеризація стала необхідною. 1986 р. Мирон Кравчук безкоштовно підготував програму для бази даних (Data base). Надя Нинка, Люба Сіра та Орися Яцусь опрацювали та провели комп'ютеризацію.

1985 р. Анна Кравчук разом із Ксенею Гапій відвідала Бразилію та Аргентину; в 1989 р. із Вірою Мицьо – Польщу та тодішню Югославію, а в 1992 р. з О. Яцусь – Україну.

Студенти українського ліцею в Лєґниці, Польща, 1989 р.

Перед школою ім. Тараса Шевченка в Білому Борі, Кошалін, Польща, 1989 р.

*Стипендіяти СУА в дорозі до малої семінарії в Римі, під проводом о. Петра Овада (по середині).
Прянів, Югославія, 1989 р.*

*День Незалежності 1998 р. Київ, Україна.
Лідія Черник, Люба Більовицук, М. Оріся Яцусь,
Н.Н., В'ячеслав Чорновіл, Н.Н., Атена Пашко.*

*Зустріч із стипендіятами СУА в домівці Союзу
Українок. Львів, Україна, 2003 р.*

*Зустріч із стипендіятами СУА, Львів, Україна, 2003 р.
Другий ряд (праворуч): Анна Кравчук, Ірина Кравчук,
Марія Полянська.*

Вікно в Україну почало відкриватися від часу проголошення незалежності України 1991 р. Стипендійна акція СУА відкрито розвивала свою діяльність в Україні. Співпраця із тодішньою головою Союзу Українок Атеною Пашко дала змогу заснувати Комісію стипендій при Союзі Українок в Україні, до якої увійшли голови Відділів СУ з усіх областей. Комісію стипендій очолила Алла Дибелюк. Крім Союзу Українок маємо довірених осіб в Україні, які не тільки рекомендують, а й відповідають за ними рекомендованих стипендіатів. Здебільшого це професійні особи, педагоги, які з великою посвятою та вірою у краще майбутнє України намагаються допомогти наступним поколінням здобути освіту. 1993 р. Стипендійна акція СУА надавала стипендії українській молоді у 17-х країнах.

Від 1993 р. Люба Більовицук очолювала Стипендійну акцію СУА. З допомогою Комісії стипендій СУА, до якої входили, крім голови СУА з уряду, М. Оріся Яцусь, Анна Кравчук, Марія Полянська, Христя Іжак та Ольга Тритяк. Праця розвивалася зокрема в Україні.

Устійнено завдання Стипендійної акції СУА – освітою підняти рівень життя, зберегти та передати українську культурну спадщину наступним поколінням у Сполучених Штатах Америки та поза їх межами.

Поновлено обов'язки усіх стипендіатів, найголовнішим із яких є вивчення та знання української мови, бо вони тільки рідною мовою мають листуватися зі своїми опікунами-спонсорами.

Численні поїздки в Україну референтки стипендій Люби Більовщук із Орисею Яцусь та тодішньою референткою Суспільної опіки СУА Лідою Черник і створення Комісії стипендій при СУУ у 1993 р. уможливили співпрацю та устійнили координацію стипендійної допомоги. Ми вдячні за співпрацю. Стало виразно видно, що число реципієнтів в Україні зростало, як і кожнорічне число випускників середніх та вищих навчальних закладів. Спонсори раділи з успіхів своїх стипендіатів та радо брали інших на місце тих, які закінчували навчання.

2000 р. Люба Більовщук із головою СУА Іриною Куровицькою та Орисею Яцусь відвідали школи у Куритибі та Прудентополісі, Парана, Бразилія, де вчать стипендіати СУА. Милою несподіванкою була зустріч із колишнім стипендіатом СУА, теперішнім Єпископом УАПЦ на Бразилію Єфремом Ференцом, який особисто виїхав їм на зустріч.

Невтомна виховна праця Катехиток Серця Ісусового та утримання гуртожитків Колегії Св. Ольги підкреслило важливість і потребу стипендій уже шостого покоління уродженців у Бразилії. Ряд колишніх стипендіаток продовжують працю своїх попередниць, наприклад, Мирослава Крива, Ольга Корчагін, Марія Магдалина Лозова, Філомена Процик, Бернадета Крайчий та інші.

Семінарії отців Василіян у Куритибі та Прудентополісі, Парана, Бразилія, продовжують велику виховну діяльність. Багато стипендіатів СУА завершили богословські студії та прийняли ієрейські свячення. Вони обслуговують парафії не тільки у Бразилії, а й у США, Німеччині та Україні. Володимир Ковбец, Мирон Мазур та Даниїл Козлинський стали українськими католицькими єпископами.

На Конвенції СУА 2002 р. вибрали Марію Полянську референткою Стипендійної акції СУА.

До Комісії стипендій СУА увійшли М. Орися Яцусь, Люба Більовщук, Анна Кравчук і Дарія Новаківська-Лісій, голова СУА з уряду. Комісія стипендій СУА – це робоча комісія, де кожна членка має призначену працю. Усі членки комісії працюють на добровільній основі, без винагороди. Адміністратором бюро вже 15 років є Вікторія Міщенко, голова 98-го Відділу СУА.

Будучи в Україні 2003 р., Марія Полянська мала нагоду познайомитися з членами СУУ у

Ліворуч: Анна Кравчук, Тамара Мельник, Марія Полянська. Київ, Україна, 2003 р.

Зустріч із студентами в Києві, Україна, 2003 р.

*Вручення медалі Володимира Великого та грамот СКУ у Торонті, Онтаріо, Канада, в 1998 р.
Ліворуч: Люба Більовщук, Анна Кравчук, президент СКУ д-р Дмитро Ціпівник, Генеральний Секретар СКУ Ярослав Соколик.*

*Учні і вчителі
Української
суботної школи
при Товаристві
“Батьківщина”,
Ташкент,
Узбекистан.*

*Зустріч із Президентом Грузії Михайлом Саакашвілі
у Першій Українсько-грузинській школі №4
ім. Михайла Грушевського у Тбілісі, 2004 р.*

Києві та у Львові й деякими стипендіями. Прохання Комісії стипендій СУУ було збільшити число стипендіатів. З огляду на те, що ми залежні від спонсорів, це прохання можна здійснити тільки тоді, коли приєднається більше спонсорів. Стипендійна акція працює у тому напрямі.

Зав'язано контакти з українками в Узбекистані та у Грузії, де призначено стипендії. У тих країнах українці є етнічною меншістю й потребують нашої уваги.

Від 1967 до 2007 р. призначено двадцять тисяч стипендій на суму приблизно чотири мільйони дол. Понад три тисяч стипендіатів закінчили школи. Імена усіх випускників та їхніх спонсорів поміщено у звітних брошурках Стипендійної акції СУА.

Від 1967 р. видано 5 двомовних звітних брошурок Стипендійної акції СУА. Там поміщені фінансові зіставлення, імена усіх спонсорів та суми їхніх внесків. Там знайдете фотографії спонсорів та стипендіатів. Саме під цю пору готуємо наступну брошурку за 2002-2007 рр. Стипендійне бюро має брошурки за 1993-2001 рр., 1987-1992 рр. та за 1981-1986 рр., які можна отримати за замовленням.

За інформаціями просимо звертатися до Стипендійного бюро СУА, яке від 1997 року міститься за адресою:

171 Main Street, Suite 103
PO Box 24
Matawan, NJ 07747-0024
Telephone/fax 732-441-9530
E-mail
mariapolanskyj@verizon.net

Мала Семінарія св. Йосифа в Бразилії, 1995 р.

СТИПЕНДІЙНА АКЦІЯ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

41-й РІК БЕЗПЕРЕРВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Стипендійна акція СУА відзначила 40-й ювілей безперервної стипендійної допомоги українським учням та студентам в українській діаспорі та в Україні. Надійшли привіти, листи вдячності від сотень стипендіятів СУА, побажання від відділів СУА та поодиноких спонсорів, які співпрацювали та жертівністю уможливили сотням студентів здобути освіту.

Перший привіт від Преосвященного владыки Діонісія Ляховича ЧСВВ найкраще віддзеркалює не тільки потребу, а також важливість Стипендійної акції Союзу Українок Америки (див. стор. 1).

Священик Августин Діткун (Бразилія) з діточками, які прийняли Перше св. Причасття, під час місії в с. Красівці, Івано-Франківська Єпархія, 1991 р.

В Україні я чувся дуже щасливий та здоровий. Був майже три місяці. Дав одну місію, один тиждень давав катехитичний курс у медичному Інституті у Львові, конференції монахам і монахиням та єпархіяльним священикам. Дав 312 доповідей у різних містах та селах. В часі перевороту був у Києві. Вперше в культурно-політичному центрі імені В. І. Леніна мав доповідь про Бога і сильно виступив проти партії. Пан Депутат Ігор Деркач сказав: "Як тепер комунізм не впаде, то більше не впаде!". Виступав по телебаченю і радію.

Наш Нарід – Це Найкращий у Світі!

Священик Августин Діткун.

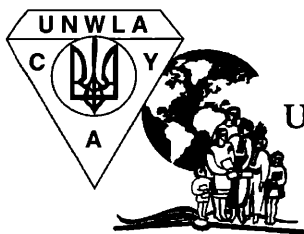
Лист з України – Особа, яка рекомендує нам стипендіятів із Кіровоградської області пише:

Вельмишановні наші друзі керівники Союзу Українок Америки, усі небайдужі милосердні патріоти України, добрі наші спонсори – мир Вам!

Допомога від вас почала надходити у найважчі роки нашої незалежності. Нам не виплачували пенсії, сирітську допомогу. Видавали замість грошей зіпсовані, неякісні продукти. Було не до навчання, думали, як вижити. Хто був сильніший, подались на заробітки за кордон. У місті, де 80 відсотків продукції воєнно-промислового комплексу, який став нікому непотрібний, люди залишилися без роботи. У місті залишилися старі люди та інваліди.

Але, дякуючи Богові, який благословив нас такими друзями, ми вижили і на цей раз. З великою радістю я повідомляю, що семеро дітей, яким Ви допомагали, закінчили вищі навчальні заклади. Вісім – середні спеціальні навчальні заклади: технікум радіоприладобудування – вісім студентів, ветеринарний – один, музичне училище – двох. Дев'ятнадцять учнів закінчили професійно-технічні училища. Продовжують навчання у вузах десять осіб, у технікумах – п'ять.

Я постійно дякувала Богові за Вашу допомогу в церкві. Прошу Господа, щоб він повернув Вам сторичею за добрі серця. Тепер і у нас появились багатенькі підприємці, які також нам допомагають. У нас багато потреб: треба платити за навчання, когось полікувати, взути, одягти, післати на відпочинок у табори. Хочу назвати нашого хрещеного батька – Коханюка Олександра Корнійовича, підприємця хлібопродуктів. Він допомагає з першого дня, коли ми розпочали допомагати дітям. Ми знаходили дітей на цвинтарі, у підвалах. Він давав талони і в усіх його кіосках діти отримували безкоштовно хліб. Він оплачує навчання, лікування і взагалі живе нашим життям. Жаль, що таких людей у нас мало. У мене життя так склалося, що я працювала з дітьми все життя. У війну померла моя мати і залишила мені двох сестричок (7 та 5 років), мені було 14. Дякуючи Богові, ми пережили голодівку 46-47 рр. Я навчалася у Харкові в технікумі, опухла з голоду. Господь зберіг нас і ми стараємося своїм життям подякувати Йому за це. Слава Богу! Сотні дітей пройшли через моє серце – я їх усіх пам'ятаю і люблю. НН.

Український Національний Жіночий Союз Америки, Inc.
Стипендійна Акція Союзу Українок Америки

40 Years of Volunteerism, Generosity, and Vision

by Luba Bilowchtchuk, UNWLA Scholarship Program Chair 1993-2002

As we celebrate the 40th Anniversary of our UNWLA Scholarship/Children-Students Sponsorship Program, we need to underscore the importance of the spirit of cooperation, trust, and generosity that has permeated the work of UNWLA membership and the hundreds of sponsors and benefactors who have supported this cause. Their belief and support of the UNWLA Scholarship Program has enabled us to award scholarships to deserving needy pupils and students in South America, Europe, and the United States. Their steadfastness and faith have greatly contributed to the growth of the Scholarship Program. From modest beginnings in 1967 to a \$100,000+ annual budget in 2007—we have come a long way!

Program statistics show that from 1967 to 2007 we had more than three thousand graduates. Twenty thousand scholarships, totaling nearly 4 million dollars, were awarded. UNWLA Branches and individual members were instrumental in fundraising for this cause. Their dedication and commitment to our program has had no bounds. UNWLA Branch 33 of Cleveland, Ohio, was the first sponsor and continues in its resolve to sponsor and find sponsors to assist needy students in the Ukrainian diaspora and in Ukraine. From the earliest years, UNWLA Branch 49 of Buffalo, New York, has dedicated each January to fundraising for the program, including radio broadcasting information and appeals in the Buffalo area. Other branches have followed their lead and, presently, almost all active branches are supporters and/or sponsors.

To a great extent, we credit the success and expansion of the UNWLA Scholarship Program to the generosity of sponsors and benefactors who believed that we could succeed and thrive, who cared for "their" children year in and year out, but above all who trusted us. Many of them sponsored the same students for more than 12 years, making it possible for students to complete their education. We are extremely grateful to each and every one of these generous sponsors. Over the decades, their generosity has touched 20,000 young people and opened many windows for a brighter future. Our message to those sponsors is "Their successes are your successes! Thank you and may God bless you all."

We cannot overlook the dedicated educators in Argentina, Bosnia, Brazil, Croatia, Poland, Romania, Ukraine, former Yugoslavia and other countries, whose hard work and determination contributed to the achievements of the Scholarship Program. And, last but certainly not least, we must give well-deserved credit to the students themselves because their perseverance and yearning for higher education, often under harsh economic conditions, has been strong and steadfast. It is their efforts that the scholarship program has supported and enabled, and it is their determination that has turned ideals into reality and has allowed our program to thrive.

Volunteerism is one of the keys to our success. For forty years, professional UNWLA Scholarship Program Committee members have donated their expertise and time to ensure a well-defined and structured approach to our program operations. Dedication and countless volunteer hours of the UNWLA Scholarship Program leadership and committee members have minimized our administrative costs, keeping our overhead at approximately 10 percent. Together with M. Orysia Jacus, Anna Krawczuk and Dr. Daria Nowakiwska-Lissy, I am part of this volunteer administration and happy to serve on the UNWLA Scholarship/Children-Student Sponsorship Program, which is currently chaired by Maria Polanskyj.

The UNWLA Scholarship Program: A Concise History

*Luba Bilowchtchuk, Anna Krawczuk
and Dr. Theodozia Sawycka. Yonkers, NY, 1992.*

Introduction

The UNWLA, Inc., Scholarship/Children-Student Sponsorship Program was established in 1967 to enhance and create opportunities through education and to preserve Ukrainian cultural heritage within and outside of the United States of America.

Development of Scholarship Program: financial assistance to pupils and students

From the beginning of its history, the UNWLA has understood the importance of education. In the early years, the main emphasis was on promoting education by awarding scholarships to UNWLA members. Individual branches also awarded scholarships to countries outside of the United States. In 1932, UNWLA Branch 28 of Newark, New Jersey, began assisting students in Ukraine. After World War II, with Ukraine behind the Iron Curtain, the UNWLA turned its attention to aiding Ukrainian students in Poland. The political and economic situation in Poland was such that their efforts and funding had to be secretive; the funds were sent under the general classification of "Scholarships to Europe." UNWLA Branch 28 and UNWLA Honorary Member Sophia Andrushkiw were instrumental in this effort. Mrs. Andrushkiw first served on the UNWLA Welfare Committee with Maria Chymynec in 1967; she continued her outstanding work

under the chairmanships of Dr. Theodozia Sawycka and Anna Krawczuk. In 1983, Mrs. Andrushkiw resigned and Vera Mycio took over this important function. By 1990, the political situation in Poland had changed dramatically, and the secret system of educational funding could be abandoned. By 1991, open assistance to students in Poland was fully integrated into our program.

Since 1967 we have focused on one student—one sponsor at a time.

It was in 1967 that the UNWLA, Inc., Scholarship/Children-Student Sponsorship Program first learned about Ukrainians in South America, especially those living in Brazil and Argentina, and their dedication to educating young people of Ukrainian descent. Since then, our program began awarding scholarships to orphaned and disadvantaged children in these countries. As the program in South America evolved, the criterion grew to include older students who needed financial assistance while pursuing studies in secondary schools and beyond. Because funding has always been a matter of great concern, a special sponsorship program was established for this purpose.

Program chair Dr. Theodosia Sawycka (1971-1981) visited Ukrainian communities in remote villages in Brazil, Argentina, and Paraguay. Returning to the United States, she developed her master plan: individual sponsorship coordinated through networks of UNWLA branches and membership. Organizational centralization became the key factor of this coordinated endeavor. To ensure transparency, accountability, and the trust of contributors, all scholarship recipients were required to maintain routine correspondence with their respective sponsors.

Anna Krawczuk, who chaired the program from 1981 to 1993, traveled to Brazil, Poland, Yugoslavia, and Ukraine to assess the needs of young students in those countries. By 1990, we were providing assistance to approximately 1,000 students annually in seventeen countries, each of them individually sponsored by UNWLA branches and/or members, organizations, and people of good will who believed in the ideals of our program. For coordination purposes in Ukraine, a partnership with Soyuz Ukrainok of Ukraine was established.

*From left: NN,
Iryna Kurowyckyj,
Luba Bilowchtchuk
and M. Orysia Jacus
of UNWLA with children
of the Ukrainian Studies
school in Curitiba,
Parana, Brazil. 2000*

Luba Bilowchtchuk, who chaired the program from 1993 to 2002, was instrumental in expanding the program in Ukraine and traveled to Ukraine numerous times during her tenure. In 2000, together with M. Orysia Jacus and UNWLA President Iryna Kurowyckyj, she also visited Ukrainian-Brazilian settlements and schools in the state of Parana. These visits strengthened the relationships between the Scholarship Program and the communities in which the students lived and assured proper coordination.

In 1998, in recognition of its excellence in assisting students of Ukrainian descent for 35 years, the UNWLA Scholarship Program was awarded the prestigious St. Wolodymyr Medal by the Fifth Congress of the World Federation of Ukrainians in Toronto, Ontario, Canada. In addition, certificates of merit were awarded to Maria Chymynec, Sophia Andrushkiw, Dr. Theodosia Sawycka, Vera Mycio, Anna Krawczuk, and Luba Bilowchtchuk.

Maria Polanskyj took over the chairmanship of the program in 2002. Since that time, she has continued the work of her predecessors. By 2002, the number of stipends to Ukraine had risen, averaging more than 500 annually. Mrs. Polanskyj visited Ukraine in 2003, where she met with many of the students as well as the people who had recommended them for scholarships.

As the number of graduates increased, they were replaced by a new generation of students. It became evident that we need to expand our program to countries that were formerly part of the Soviet Union where Ukrainians are considered an ethnic minority, and Ms. Polanskyj established contacts

with Ukrainians in Uzbekistan and Georgia. At the same time, sponsorships in Ukraine were increasing while those in South America declined.

From the beginning, the UNWLA Scholarship Program has published reports, which include financial statements, names of donors and amounts donated, names of graduates and their respective sponsors. The sixth report covers activities from 2002 to 2007 and celebrates the 40th anniversary of the UNWLA Scholarship/Children-Student Sponsorship Program. Copies of reports from prior years are in stock and may be obtained upon request.

What does the future hold?

Although the program is less active in South America than in previous decades, we are still needed in Brazil. As in other Ukrainian diaspora countries, with each new generation it becomes more difficult to preserve Ukrainian cultural heritage, religion, and traditions. Fortunately, Ukrainian educators persevere, and students continue to enroll in boarding schools and seminaries. Many of these students still depend on our support.

We see a brighter future in Ukraine, a future now lies in the hands of a new generation of young people who will become proactive members of their respective communities—educated people with the power to influence and shape social evolution, political stability, and economic well being of their homeland. These future leaders also need our assistance, and our goal is to increase the number of scholarship recipients in Ukraine. To achieve this, we need more sponsors, and we appeal to readers to

join us in this endeavor. Like other generous sponsors who have believed in our mission and have provided both financial and moral support, you can make a significant difference. Consider donating through payroll deduction to the United Way or matching fund programs in your workplace. The

UNWLA, Inc., is a nonprofit tax exempt organization under IRS Code Section 501(c)(3), with FIN# 23-6404061. All donations are tax deductible in the United States of America within the limits of the IRS law.

2003. Kyiv, Ukraine, at the office of Soyuz Ukrainok of Ukraine with scholarship recipients. Seated from left: Members of the Scholarship Committee, Alla Debeluk (center), Maria Polanskyj and Anna Krawczuk.

Frequently Asked Questions

What does it cost to sponsor a student?

Scholarships range from \$100 to \$500 annually (depending on the country and grade) and are determined by the exchange rate and cost of living in each country. A Sponsor Pledge form will be sent to donors upon request. Please call 732-441-9530, email mariapolanskyj@verizon.net, or write to the UNWLA Scholarship Program, PO Box 24, Matawan, NJ 07747.

May groups sponsor a student?

Yes. Many church organizations, civic clubs, office groups, and other organizations are currently sponsoring students.

May I choose the student I want to sponsor?

You may indicate your preference as to boy or girl, age, and country.

May I choose a candidate for the clergy?

Yes, we sponsor theology students and young nuns continuing their studies.

How long before I learn about my student?

After an appropriate student is found, you will be notified by mail. You will also receive a photograph and a brief family history of your student.

Are Academic years the same in South America, Europe, and the United States?

No. In South America, the school year runs from February to December. In the United States and Europe, the school year runs from September to June.

When should donations be sent?

Donations may be made at any time, but will be forwarded to your student only after a student's

application has been processed or renewed and proper documentation has been received by UNWLA Scholarship Program office. Stipends are awarded at different times of the year, depending on what country your student lives in. You will be notified when your student returns to school and/or if he or she has graduated.

What documents are required from students?

We require the following documents annually:

- UNWLA Information/Application Form with recommendations
- Copies of: Certificate of School Attendance and/or acceptance
- Copy of prior year's report card, index or transcript
- Three small photographs
- Handwritten autobiography in Ukrainian
- Copy of death certificates of parents
- Copies of certificates of guardianship for under-aged students
- Other documents as may be required in the country, such as an ID card or student visa

How will I know that my student received the stipend?

When forwarding your stipend to an assigned student, we notify him of his sponsor. It is the obligation of the student to communicate with his or her sponsor and thank this individual for the stipend received. If this does not occur in a timely manner, please notify our office.

Will I be assigned the same student next year?

Yes, as long as your student is continuing his or her studies and sends all the required documents with recommendations to the UNWLA Scholarship Program office. You will be notified if any changes occur in the student's status.

Am I obligated to continue my sponsorship from year to year?

No, there are no obligations. You may discontinue sponsorship by notifying our office so that we can assign your student another sponsor.

How long is the student eligible to participate in the program and receive assistance?

In most cases, students are eligible until they com-

plete their studies. This applies even if there is a change in sponsors.

Does the program include post-graduate studies?

Yes.

Who recommends students to the program administrators?

We work with trusted educators (teachers, rectors, directors, etc) in most of the countries where our program exists. In Ukraine, we also coordinate our program with the Soyuz Ukrainok of Ukraine Scholarship Program Committee; Oblast (State) presidents of SUU serve on the board of this committee. These individuals recommend candidates for sponsorship and provide preliminary documentation critical to our selection process.

How are the students selected?

First of all, they must be attending *school* (and document enrollment) and comply with all other requirements. Priority is given to **the needy**: orphans, abandoned children, children with guardians, children from large families or single-parent households, children in foster care, and/or disadvantaged children who are good students. All other candidates will be considered according to economic need.

Do you send stipends to orphanages?

We do not send stipends to orphanages run by the government because (in most cases) scholarship funds received by such institutions are deposited in a general fund. Stipends from our program are intended for individual students not institutions. We do, however, send stipends to individual students that reside in boarding schools.

Do you accept small contributions?

Yes. We are thankful for all heartfelt contributions, especially those designated for covering administrative costs. At times we award smaller stipends from donations to deserving students who are on the waiting list for a sponsor.

What is the distinction between a sponsor, a contributor, and a benefactor?

A Sponsor is given the name, address, and photograph of his or her student and has direct

communication with that student.

A Contributor contributes his donation toward the UNWLA Scholarship Program without assignment of a particular student.

A Benefactor establishes an Endowment or Memorial Fund, with specific instructions of how the income from that fund is to be used by the UNWLA Scholarship Program. This includes funds from inheritance or estates that must be set up in the manner specified by the benefactor's last will and testament.

What percentage of the contributions received are designated for administrative costs?

Our administrative costs are approximately 10 percent, and we are able to maintain this low percentage because all UNWLA Scholarship Program Committee members, including the committee chair, are volunteers. For this reason, we encourage donors who send contributions for stipends to consider contributing to our administrative costs (suggested: 10 percent above the amount donated for specific stipends).

Where and how are donations to be sent?

All donation checks should be made payable to **UNWLA, Inc., Scholarship Program** and sent to:

**UNWLA, Inc., Scholarship Program
PO Box 24
Matawan, NJ 07747-0024**

Guests in UNWLA Scholarship Office, Matawan, N.J. (2007). UNWLA Scholarship Program Alumni: Rev. Mario Dacechen, OSBM, Bishop Dionisio Lachovicz, OSBM, Maria Polanskyj, Anna Krawczuk and M. Orysia Jacus.

Ukraine, Zaporizhzhia, 2001. M. Orysia Jacus and Luba Bilowchtchuk with UNWLA Scholarship Recipients.

Crossing to the Other Side: A Story About Guests at the White House

by Marta N. Zielyk

I recently received a package from the White House. It was not the usual White House package containing documents I must study before a session interpreting for some visiting delegation from Ukraine, but one containing a single large photograph. It is a photograph that I have carefully framed and hung on my “ego wall” so that I can forever remember how I looked the night I crossed the line and enjoyed myself on the other side of a curious divide.

Like all good stories, this one really begins somewhere else, in this case, with an invitation. Throughout my career as a State Department interpreter, I have received many invitations from the White House. In my case, however, these invitations have been “subject to interpretation” in more ways than one because they have always been connected with the visit of Ukrainian delegations to our nation’s capital. And even though they have been addressed to me, the “real guest” has always been someone else—usually the President of Ukraine or some other dignitary from Kyiv requiring an interpreter for some occasion.

Thus, the White House invitations I receive can be viewed as orders to report for duty. They also ensure that I am not stopped by White House security as the real guest’s entourage is swept into the Presidential Mansion for the event he or she will be attending. At such events, I usually sit on a small chair behind the VIP for whom I am to interpret and discretely ply my craft as the VIP eats, drinks, and enjoys White House hospitality.

Because I generally know when a delegation or dignitary from Ukraine is expected in Washington, I was somewhat puzzled when, in early December, I received an invitation from the White House. To my knowledge, no Ukrainian VIPs were in town or expected to be in town. Then it became clear that this particular invitation was different from the ones I was accustomed to. This time, I was being invited as *me* to a Christmas party hosted at the White House by President and Mrs. Bush. Indeed, I, Marta Zielyk, was being cordially invited

to present myself and a guest, if I wished, at the Northwest entrance to the White House wearing “holiday attire.”

Needless to say, I was beyond excited. Every year the President and the First Lady host about 25 holiday parties for more than 10,000 guests. This year, I was included. Better yet, I was invited to enjoy the evening as a real guest with all that this implies. I could enjoy myself without walking or sitting behind someone else while speaking in two languages all night. I could eat when I wanted without the fear of being caught with food in my mouth at the wrong time. I could arrive and depart at a time of my own choosing. I could sit where I wanted and even mingle. What freedom!

The White House glowed that night. Upon arriving, my friend Ed and I passed through two rounds of security, showing IDs and waiting patiently while my tiny evening bag was X-rayed. Then we walked into a magical place where all our senses were pleasantly bombarded at once. First, we were greeted by cheerful “Good evenings” from a dozen White House ushers. Then our eyes were drawn to the sparkling lights and gold decorations adorning the White House State Floor. Surrounded by a forest of lifelike Christmas trees, members of the US Marine Band orchestra, clad in scarlet-red dress uniforms, played a medley of holiday songs. As Ed and I savored the sights and sounds, waiters offered chilled glasses of champagne.

Ed, now retired from the Marine Corps of the United States, had served in the military as a classical musician with the Marine Band. And as we listened to the band, both of us truly saw and felt ourselves on the other side of the employee/invited guest divide. In the past, he would have been playing the trumpet and I would have been interpreting. On this special night we had no responsibility other than to enjoy ourselves as real guests of President and Mrs. Bush. And so we did.

To the strains of Tchaikovsky’s Nutcracker Suite, we entered the main hall where all was gleaming, radiant, and luminous. Christmas parties

at the White House are always theme-centered, and this year's theme was the centennial of the National Park Service, which will be celebrated in 2016. Thus, the White House florist had decorated the public rooms with trees and garlands of gold aspen leaves representing the Appalachian trail and with pine cones and seashells representing the beauty of America's seashores. On the walls were paintings depicting America's natural treasures: the Grand Canyon, Zion National Park, the Statue of Liberty and Ellis Island (both of which are designated as national parks), Mount Rushmore, and the San Antonio missions.

In the Blue Room, we found the majestic White House Christmas tree, so tall that the chandelier had to be temporarily removed. The tree ornaments, each designed by a local artist, represented 391 national parks. One of the ornaments made us pause in silence: the one representing the most recently designated national park—the Flight 93 National Memorial near Shanksville, Pennsylvania, at the site where United flight 93 crashed on September 11.

As we walked from the Blue Room to the Green Room and Red Room, I lingered to look at the 18th century paintings and furnishings . . . simply because I could. Then my attention was diverted by the spectacular buffet laid out in the State Dining Room and the East Room. Just as the holiday decorations showed the diversity of American landscapes, the food served that night featured highlighted local and regional cuisines of America: smoked salmon from Maine, crab cakes from Maryland, dry cured ham from Virginia, tamales with black bean sauce from the Southwest, and artisan cheeses from Vermont and New York's Hudson Valley.

I considered where we would sit to enjoy our dinner, another reminder of being on the other side because I am rarely faced with this dilemma when I visit the White House. This time, I had my choice of three parlors, two huge banquet rooms, and a cozy music room. But what I really wanted to do was sit in front of the fireplace in the State Dining Room, the very room in which President Clinton welcomed President Kuchma back in 1994.

We discovered that our tablemates included a former high-ranking official in the U.S. Department of Commerce and the head of the National Restaurant Association of the U.S. Like old friends, we chatted about how each of us was connected to the President, the best Greek restaurant in town (the up-scale Komi in the Dupont Circle area of Washington), and other pleasant topics—small talk not even remotely connected to any White House duties.

After dinner, we took time to see the spectacular gingerbread White House, a perfect replica of the White House of 1792. The White House pastry chef had actually consulted the original architectural plans, and a team of five people worked about 800 hours to create the spectacular dessert, which was made of 300 pounds of white chocolate and 100 pounds of gingerbread. To be looked at and admired (not eaten), the gingerbread White House also reflected the national park theme. On the grounds, the pastry chef had placed miniature gingerbread animals that inhabit our national parks—foxes and sheep and even a bald eagle perched in the branch of a tree. And if you looked very closely, you could see President Bush's pet dogs Barney and Beazley in a tiny gingerbread sleigh.

We then addressed the edible desserts. During the Christmas season, guests at the White House consume approximately 20,000 cookies, 700 cakes, and 320 gallons of the legendary spiked eggnog. I must confess that we probably helped swell these consumption statistics.

But the highlight of the magical evening, a moment that truly underscored our special status that night, was the receiving line. As Ed and I approached the head of the line, we were greeted by President and Mrs. Bush and photographed with them. Two real guests enjoying a festive event on the other side of the White House divide.

Marta N. Zielyk holds the post of Senior Diplomatic Interpreter in the U.S. State Department. All thoughts expressed in this article are her own and do not reflect the views of the U.S. government.

ДОБРОДІЙСТВО

ПРЕСОВИЙ ФОНД ЖУРНАЛУ „НАШЕ ЖИТТЯ”

Пожертви за грудень 2007-січень 2008 р.

З вдячністю п. Олі Тритяк за книжку „Споми-ни розвідника з часів I світової війни” складаємо 25 дол. на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя” (через 91-й Відділ СУА у Бетлегемі, округу Філядельфії).

Редакції бажаємо успіхів у дальшій праці!

Євген і Богданна Михайливі.

У пам'ять бл. п. Ірени Воробкевич-Боднарук складаємо 30 дол. на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя”. Родині висловлюємо щирі співчуття.

Анастасія і Роман Прийми.

У пам'ять св. п. сестри Євгенії Кобільник складаю 60 дол. на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя”.

Віра Лабінська.

У світлу пам'ять бл. п. Миколи Ракуша скла-даємо 50 дол. на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя”. Родині висловлюємо щирі співчуття.

Марія і Мирон Наваринські.

Замість квітів на могилу бл. п. Кекилії Дебай-ло 65-й Відділ СУА складає 25 дол. на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя”, родині висловлює щи-ре співчуття.

Іванна Ратич, скарбник Відділу.

У пам'ять чоловіка бл. п. Володимира Білика складаю 50 дол. на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя”.

Галина Білик.

У СВІТЛУ ПАМ'ЯТЬ РОСТИСЛАВИ З НИЧАЇВ БОГАЧЕВСЬКОЇ

У пам'ять Слави Богачевської складаю 50 дол. на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя”.

Христина Карпевич.

Замість квітів на могилу Ростислави Богачев-ської складаю 50 дол. на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя”.

Христя Соневицька.

У пам'ять бл. п. Ростислави Богачевської складаю 25 дол. на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя”.

Ольга Б. Цегельська.

У пам'ять бл. п. Ростислави Богачевської складаю 50 дол. на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя”.

Христина Шепелява.

У пам'ять св. п. Р. Богачевської на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя” складаю 50 дол.

Наталія Даниленко.

У світлу пам'ять Ростислави Богачевської складаємо 25 дол. на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя”.

Марічка і Орест Слупчинські.

Замість квітів на могилу бл. п. Ростислави Богачевської складаємо 50 дол. на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя”.

Христя і Богдан Кульчицькі.

У світлу пам'ять бл. п. Ростислави Богачев-ської складаю 150 дол.

Ада Кулик.

Замість квітів у пам'ять бл. п. Ростислави з Ничаїв-Богачевської складаю 50 дол. на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя”. Родині висловлюю щирі співчуття.

Іванна Ратич.

У пам'ять бл. п. Ростислави Богачевської на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя” склали: 100 дол. – Христина Кузьмович, 30 дол. – Віра Андрушків.

Замість квітів на могилу св. п. Ростислави Богачевської складаю 50 дол. на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя”. Родині висловлюю щире співчуття.

Ольга Тритяк.

ЩИРО ДЯКУЄМО!

*Екзекутива Союзу Українок Америки,
Редакційна колегія журналу „Наше Життя”.*

СТИПЕНДІЙНА АКЦІЯ СУА

Пожертви у грудні

2,000 дол. – д-р Іванна М. Ратич (65); 1,000 дол. – Dr. Marta Voytovich and Laurie Gauger; 770 дол. – 12-й Відділ СУА, Огайо, 56-й Відділ СУА у Норт Порті, Фл.; 700 дол. – 107-й Відділ СУА, Каліфорнія; 670 дол. – Алекс і Ірена Ховайли (62); 500 дол. – І. Андрій і Наталія М. Черники (83); д-р Богдан і Богдана Худьо (28); 440 дол. – 30-й Відділ СУА, 33-й Відділ СУА, 54-й Відділ СУА, Делавер; 400 дол. – Лев і Ірена Кушнірі (67); 330 дол. – Ольга І. Гронь (56), Євген Рудакевич; 300 дол. – George & Victoria Mischenko (98); 250 дол. – Христина Стасів-Лазарчук; 220 дол. – Стефан Бойчук (78), Володимир і Уляна Дячуки, д-р Марта і Тетяна Доберчаки (83), д-р Мері Т. Дицьо (56), д-р Ігор А. і Зеновія Кунаші, Люба Лапичак-Леско (86), Ірена А. Сайкевич, William Saveskie (89), Богдан Д. і Марта С. Шандори (65), 95-й Відділ

СУА; **200 дол.** – Ольга Балабан, Ray & Rita Oberleitner (98), Юрій і М. Оріся Яцусі (98), 34-й Відділ СУА, 98-й Відділ СУА; **176.92 дол.** – Мирон Б. Кравчук BMS thru United Way; 160 дол. – Романа Лесів; **150 дол.** – Володимира Васічко (86), Eustachiy Derzko; **125 дол.** – Elizabeth Iwaniw Jones; **110 дол.** – Xenia Senny Boone, Марта В. Бородайко (36), Dr. Walter P. & Irene Gerent (56), Marie Heshczuk (76), Vera Bacwyn Holowinsky (65), Paul & Elena Oberleitner (98), д-р Арета Підгородецька, Patricia S. Pylypec, Володимир і Богдана Слижі (83), Мирослав Троян (108); **100 дол.** – Катерина Оренчак, Мирослав і Надія Шмігелі (83), Таїса А. Яцусь (3); **50 дол.** – Ольга Чипак, Роман Стасів, Зеновія Стецишин (22), Роксоляна Гіліцінська у пам'ять Соні Боднар; **40 дол.** – Люба Микитюк; **26.57 дол.** – Дарія Мазурик (98) BMS thru United Way; **25 дол.** – д-р Олена Сацюк; **21 дол.** – Рената Бігун (28); **20 дол.** – Віра Журавська (22), Ірена Мицик, (22), Люба Шеремета (22); **15 дол.** – В'ячеслав і Анна Роспукти; **10.50 дол.** – John Wasyluk (98) BMS thru United Way; **10 дол.** – Анна Слободян (22).

З РІЗНИХ НАГОД

Вітаємо нашу приятельку Галину Якубович з днем народження. Замість подарунка складаємо **50 дол.** (через 98-й Відділ СУА) на потреби Стипендійної акції СУА. Галині бажаємо многих літ!

М. Оріся і Юрій Яцусі.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ

Замість квітів на могилу **бл. п. Ксені-Марії Микласевич-Антипів**, довголітньої членки СУА в Ютиці, Н.-Й., та у Воррені, Міш., складаємо **80 дол.** на Стипендійну акцію СУА; **30 дол.** – Марія Лончина-Лісовська, **по 25 дол.** – Ірена Лончина, Бернард і Анна Кравчуки. Родині висловлюємо щирі співчуття.

ЩИРО ДЯКУЄМО!

Марія Полянська, референтка стипендій СУА.

М. Оріся Яцусь, скарбник стипендій СУА.

СУСПІЛЬНА ОПІКА СУА

Пожертви за грудень 2007 р.

ДОПОМОГА „БАБУСЯМ” В УКРАЇНІ

30-й Відділ СУА склав **110 дол.** на допомогу „Бабусям”.
Надія Цвях.

У пам'ять своєї бабусі **Ірини Петровської** і дядька **Ярослава Петровського** на допомогу „Бабусям” в Україні **Маруся Головінська** склала **250 дол.** (через 65-й відділ СУА у Нью-Брансвіку).

Наталка Головінська.

UNWLA Branch 54 in Wilmington, De, donated **\$100.00** towards the aid of “Babusia” in Ukraine in memory of millions of Ukrainians that died during the 1932-33.

Best Regards, **Марія Hawryszchuk**, treasurer Br. 54.

The amount of **\$100.00** has been donated by the Philadelphia Council for the needy grandmothers in Ukraine.
Eugenia Wasylenko.

З нагоди 25-літнього ювілею 120-й Відділ ім. Ірини Сенік в Рочестері, Н.-Й., склав **500 дол.** на допомогу „Бабусям” в Україні.

Зіна Джус-Ді Бол, голова Відділу.
Дарія Ганушевська, фінансова референтка.

ДОПОМОГА СИРОТАМ В УКРАЇНІ

З нагоди 50-літнього ювілею подружнього життя Мирона і Надії Троянів складаю **100 дол.** на допомогу сиротам в Україні.

Марія Кульчицька (кузинка), з родиною.

У пам'ять **бл. п. Ірини Мокривської** складаю **50 дол.** на допомогу сиротам у Львові, Україна.

Марія Кульчицька (кузинка), з родиною.

73-й Відділ СУА у Бріджпорті склав **20 дол.** у пам'ять **бл. п. Ігоря Цапа**, сина нашої членки, і **20 дол.** у пам'ять колишньої членки нашого Відділу **бл. п. Евфрозини Бойчук.**

Марія Сливінська, скарбник 73-го Відділу СУА.

Замість квітів на могилу **бл. п. Теодозії Когут** для допомоги сиротам в Україні склали: **100 дол.** – Квітка і Данко Пашини і **50 дол.** – Марія Пашин. Синові Зенкові з родиною висловлюємо найщиріші співчуття.
Марія, Квітка і Данко Пашини.

МОЛОКЕ І БУЛОЧКА НАЙМОЛОДШИМ ШКОЛЯРАМ УКРАЇНИ

14 квітня 2007 р. відійшла у вічність довголітня членка і голова нашого Відділу **бл. п. Анна Стельмах.** Замість квітів на її могилу **56-й Відділ СУА** зібрав пожертви на сніданки школярам України. Склали: **300 дол.** – Уляна Л. Стек і Я. Коваль; **по 100 дол.** – 59-й Відділ СУА (Балтімор, М.Д), Марта і Юрій Івашки, Ірина і Михайло Кравці, Надія і Олесь Гостили, Олександра Яблонська, Іван і Ольга Захарківи, Мирослава і Йосиф Гриценки; **по 50 дол.** – Оля Корж, Стефан і Стефанія Поліщуки, Богдан Мізак, Орест і Марія Поліщуки, Софія Царик, Микола і Оксана Коропецькі, Надя Гай, Орест Дейчаківський; **по 30 дол.** – Стефанія Татчин, Андрій Царик; **по 25 дол.** – Таня Ясінська, Ірена Паламар, Галина Келлер,

Василь і Оксана Палійчуки, Василь Будько, Стефан Поперечний; **по 20 дол.** – Зеновія Гой, Ярослав і Ірина Сметанюки, Богдан Олексюк, Стефан і Оксана Чорні, Анастасія Олексюк, Оля Сушко, Людмила Хай; **10 дол.** – Дмитро Тимюк. **Разом 1,760 дол.** Родині висловлюємо ширі співчуття.

За Управу Відділу Оксана Б. Коропецька,
скарбник 59-го Відділу СУА.

ФОНД ЧОРНОБИЛЯ СУА

The amount of **\$100.00** has been donated by the Philadelphia Council for the children of Chornobyl.

Eugenia Wasylenko.

ЩИРО ДЯКУЄМО!

Дарія Дроздовська, референтка Суспільної опіки СУА.
Марія Соробей-Штогрин, скарбник Суспільної опіки СУА.

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ В НЬЮ-ЙОРКУ

Вересень 2007 р. (продовження)

У пам'ять **бл. п. Стефанії Савчук** склали: **по 100 дол.** – Ростислав і Галина Ратичі, Рената Мрушкевич з родиною, Анна Салецька, Ярослав і Лідія Черники, Іванна Ратич, І. Андрій і Наталія Черники; **по 50 дол.** – Ольга Зазуля, Володимир і Богданна Слижі, Юрій Любомир і Ярослава Гринники, Ольга Городецька; **25 дол.** – Анастасія Гірняк; **20 дол.** – Ірена Руснак.

Замість квітів на могилу **бл. п. Лідії Одежинської** складаю **25 дол.** а родині висловлюю глибокі співчуття.
Віра Шуль.

У пам'ять **бл. п. Лідії Одежинської** складаю **25 дол.**
Аніта Чайковська.

У світлу пам'ять **бл. п. Марусі з Ганушевських Угорчак,** сестри моєї приятельки Ірини Руснак, складаю **25 дол.,** а цілій родині висловлюю глибокі співчуття.
Іванна Мартинець.

Замість квітів на могилу **бл. п. С. Alpheus Stanfield,** сина моєї щирої приятельки Стефанії, голови 46-го Відділу СУА в Рочестері, Н.Й., і **д-ра С. А. Stanfield,** складаю **25 дол.** Батькам, сестрі і родині висловлюю глибокі співчуття.
Іванна Мартинець.

In memory of **Lidia Odezynsky** we are donating **\$100.**
Nijole Sparkis & Fritz Heede.

Спростування

У листопадовому числі (2007) “Нашого Життя” (ст. 36, ліва колонка у пожертвах „Замість квітів” слід читати: **У пам'ять бл. п. Зеновія Пиріг** складаю **50 дол. Текля Гусяк.**

Просимо вибачити за недогляд.

Жовтень 2007 р.

ТРИВАЛИЙ ФОНД

На Тривалий Фонд ім. **диякона Юрія і Зорі Малаховських** **500 дол.** склали **диякон Юрій і Зоря Малаховські.**

На Тривалий Фонд 67-го Відділу СУА у пам'ять **бл. п. Теофілі Артимішин** складаємо **250 дол.** та у пам'ять **бл. п. Антонія Рубля,** чоловіка нашої членки Марти Рубель, складаємо **50 дол.** замість квітів на їх могили. **67-ий Відділ СУА, Філядельфія.**

На новостворений Меморіальний Фонд ім. **Василя і Стефанії Бабіїв** **15,000 дол.** склали **Орест і Лідія Білоуси.**

На новостворений Тривалий Фонд ім. **Ореста і Лідії Білоусів** **10,000 дол.** склали **Орест і Лідія Білоуси.**

На новостворений Меморіальний Фонд ім. **д-ра Андрія і Татяни Тершаківців** склали: **по 1,000 дол.** – Браєн і Аня Томко, Михайло і Олександра Завадівські; **600 дол.** – Ярослав і Катря Червоняки; **по 500 дол.** – Eugene & Jewell Parowitz, Оксана і Оля Олач; **по 400 дол.** – Роман і Мотря Слоневські, д-р Остап і Віра Тершаківці, Павло Богдан і Дора Іскало, Орест і Лідія Білоуси, Евстахій Ярош, Олександр і Оксана Тишовницькі; **по 300 дол.** – Петро і Ілона Сочинська Шиприкевичі, Ярослав Сочинський, Анастасія і Лада Сочинські, д-р Карло і Софія Цайнінгери, д-р Роман і Анна Аліськевичі, Ігор і Оленка Терлецькі; **215 дол.** – Co-workers of Tamara Tershakovec at Federal Reserve Bank of NY; **по 200 дол.** – проф. Володимир Петришин, Аніса Тершаковець, Василь і Марія Тершаківці, Марія Іскало, Дарія Байко, Богдан і Ліда Гайдучки, Мирон і Ольга Гнатейки, д-р Юрій і Ольга Руденські, Марія Шуст, Kraus Creative; **по 150 дол.** – Люба Бурровс, John & Melissa Graves; **по 100 дол.** – Володимир і Христина Баранецькі, Лев і Арета Добрянські, Ярослав і Віра Криштальські, Іван і Ярослава Лучечки, д-р Ярослав Рожанковський, Софія Терлецька, Марта Терлецька, Марія Волинець, Микола Галів, Андрій і Ляриса Пашуки, Меланія Банах, Христина Певна з родиною, Богдан Желехівський, Ярослав і Лідія Черники, Ярослав і Марія Томоруги, Іриней і Оксана Ісаїви, Євген і Наталія Змії, д-р Ярослав і Ольга Ставничі, Лев і Арета Добрянські, Василь і Оксана Леви, Володимир і Мерилин Шарки,

Андрій і Марта Бачинські, George Sawicki & Marie Menendez, Paul Blair; **60 дол.** – Drotman & Sawkiw, CPA; **по 50 дол.** – Ірена Стецьків, Анна Бойчук, Атанас і Катерина Кобрини. Олег і Анна Лазірко, Богдан і Марія Полянські, Ольга Смаль, д-р Люба Стефанівська, Теодосій і Ольга Зазулі, Юрій і Ірена Купчинські, Люба Фірчук, Лідія Яросевич, Орест і Марія Слупчинські, Оксана Тритяк, Ярослава Рубель, Марта Левицька; **25 дол.** – Богдан і Марта Ковчі.

ПОЖЕРТВИ

9,000 дол. – Людмила Бойко; **4,000 дол.** – д-р Володимир і Анна Рак; **1,500 дол.** – Орест Шуль; **по 1,000 дол.** – д-р Марія Фішер Слиж, Марія Антонішин, Марта Пеленська (Exxon Mobil); **320 дол.** – Мотря Кузич; **300 дол.** – Роман Соробей (Bank of America); **по 250 дол.** – д-р Богдан і Джоанн Целевичі, 33-ий Відділ СУА; **по 200 дол.** – Олександра Голука, Стефан Стецура; **по 180 дол.** – Анна Малюца, Марія Одежинська; **по 100 дол.** – Hermann & Doris Borst, Jerry & Nadine Bello, Олександр і Марія Крички, Люба Мельник, Богдан Булавка, Наталія Кравчук, Андрій Оберишин (BD), Марія Томоруг, Стефан Щерба; **по 80 дол.** – Joseph & Ingrid P. Hucal, Надія Масик, Ярослав і Віра Криштальські, Аркадія Мельник; **по 50 дол.** – Larry & Roxolana Gordon, Maryann Kulish (Prudential Financial), Maria Czyzo (Merrill Lynch & Co.), Pearl Dent, Matthew Daniel Stremba, Богдан і Марія Полянські, Марія Савицька, д-р Іван і Наталія Головінські, Надія Бігун, Оксана Байко, Ляріса Мартинюк, Володимир і Параскевія Шпачинські; **35 дол.** – Тарас Кігічак; **по 30 дол.** – Роман і Анна Байлаки, Іван Підгірний, Дарія Дикий, Анна Лукашик, Орест і Марлена Ковалі, Стефан і Маріан Логінські; **25 дол.** – Володимир і Стефанія Дутка; **23 дол.** – Анна Кадиляк; **по 20 дол.** – Євген і Ольга Мороз, Ірина Бучковська, Іван Стасюк, Орест Небеш, д-р Осип Данко, Євген Савчин, Володимира Теслюк, Микола Мілянч, Богдан Сипняк, Ольга Руденська, Ярослав Воловодюк, Софія Семанишин, Теодор Назарук, Ліса Басараб, Стефан Киньо, Марія Фітьо, Меланія Банах, Я. Дутко. **16 дол.** – Лев Височанський; **15 дол.** – Оксана Фолтин; **по 10 дол.** – Roger Pona, George & Helen Trenkler, Лідія Завадович, Ірена Іванчишин, Мирослава Венке, Мирон і Ольга Гнатейки, Осип Васильків, Ольга Олесько; **по 5 дол.** – Dr. Walter Gerent, Peter Switnicki, Яким Тенюх, Петро Щерба, Стефан Шубяк, д-р Роман Богонович, Василь Шуст, Андрій Чернодольський; **1 дол.** – Н.Н.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ НА РОЗБУДОВУ МУЗЕЮ

У пам'ять бл. п. Ірени Ванчицької складаємо **75 дол.** Аксель і Дарія Мерл.

У світлу пам'ять бл. п. Ольги Близнак складаю **100 дол.** Анна Слободян з родиною.

У пам'ять бл. п. Володимира Петруша складаємо **100 дол.** Володимир і Богданна Слижі.

У пам'ять бл. п. Володимира Грицина складаємо **100 дол.** Христина Брукович і Кевін Катлер.

У пам'ять бл. п. Олега Павлюка складаю **50 дол.** Оксана З. Боднар.

У пам'ять бл. п. Лариси Кіпатрик складаємо **100 дол.** Андрій і Роксана Кузики.

У пам'ять бл. п. Бориса Левицького складаю **50 дол.** Богдан Котис.

У пам'ять бл. п. Бориса Левицького складаємо **50 дол.** Родині висловлюємо наші найщиріші співчуття. Богдан і Ліда Гайдучки.

У пам'ять бл. п. Марусі-Лади Угорчак складаємо **50 дол.** Д-р Ярослав і Надія Заліпські.

У пам'ять бл. п. Calvin Alpheus Stanfield, Jr. датки склали: **по 50 дол.** – Христина Венгльовська, Марта Стасюк, Слава Коба, Леся Павлович, Стефанія Вовкович, Стефанія Станфілд, Стефанія Лаба; **30 дол.** – Параня Смит; **20 дол.** – Віра Сурівка.

У світлу пам'ять бл. п. Марусі-Лади Угорчак складаємо **50 дол.** Стефанія і Віра Обушак.

У пам'ять бл. п. Марії-Лади Угорчак складаю **100 дол.** Христина Ринасевич.

У пам'ять бл. п. Лідії Одежинської склали: **100 дол.** – Ксеня Муха, Лідія Ігнат, Areta Pawlynsky & Yaron Inbar, Daniel & Daria Bouadana; **по 50 дол.** – James & Ulana Campbell, Григорій і Маріянна Волошини, Ростислава Стокер; **25 дол.** – Омелян Марків; **20 дол.** – Маркіян і Люба Онуферко.

Замість квітів на могилу дорогої бл. п. Оленки Лесі Гой складаю **50 дол.** Родині висловлюємо щирі співчуття. Ірена Цапар з родиною.

Замість квітів на свіжу могилу бл. п. Лесі Гой складаю **50 дол.** Родині висловлюю щирі співчуття. Марія Бакалець.

Замість квітів на свіжу могилу бл. п. Лесі Гой складаю **50 дол.** Володимира Васічко.

У пам'ять моєї мами бл. п. Ольги Малаховської складаю **20 дол.** Галина Малаховська.

У світлу пам'ять нашого незабутнього приятеля бл. п. проф. Івана Фізера складаємо **200 дол.** Родині висловлюємо глибоке співчуття.

Петро і Наталка Буняки.

Продовження на стор. 36.

Петро ШКУРАТ

„ЧИ АНГЕЛ ПРИНЕСЕ МЕНІ МАМУ?“

Ілюстрація М. Бутовича.

Леонід ПОЛТАВА

МОЯ ЗНАЙОМА

Бігла я у школу шпарко
По іскристому сніжку
І натрапила я в парку
На пригоду, ось яку:

Щось в очах немов мигнуло!
Я здригнулась: Що це? Ай!
З гілки вивірка стрибнула
І гукнула: — Постривай!

— Знаю, ти ідеш у школу...
Може, в тебе є горіх?
Не прохала б я ніколи,
Так усе завіяв сніг! —

Лапки склала, мов торбинку
Простягнула, підняла...
Навіть тістечка частинку
Я звіряткові дала.

Ой, люблю я частувати
Цю товаришку мою!
Ми весною пустувати
Будем разом у гаю!

Похмурий день непомітно згас у вечірніх сутінках, і зимовий вечір темною наміткою огорнув місто Перемишль у Західній Україні. Легенький сніжок падав на землю, обернувся в хуртовину, яка перекидала купу снігу з одного місця у друге і добивалася до щільно замкнених віконниць, намагаючись їх відчинити. Вулиці були майже порожні і ніщо не нагадувало, що сьогодні Святвечір. Час від часу приїздили вантажні авта і гуркотом моторів доповнювали дику музику хуртовини.

Місто було затемнене і тільки де-не-де крізь щілини віконниць продиралася тоненька смужка світла. В одному з таких затемнених будинків, де, здавалося, все спить, панувала незвичайна метушня. То був дитячий будинок, де під опікою сестер-черниць перебували діти-сироти майже з усіх українських земель.

Уже від самого ранку відбувалися в будинку готування до святої вечері. Сестри та прислуга мали стільки праці, що мушили залишити дітей самих. Тільки сестра Ярослава навідувалася до них щохвилини. Вона пригадала дітям, що сьогодні Святвечір, що ангел-хоронитель кожній чемній дитині принесе дарунок, що буде ялинка і діти будуть колядувати. Діти з увагою слухали сестру і, перебиваючи одне одного, допитувалися:

— А що мені принесе? А що мені?

Маленька п'ятилітня Таня довго вдивлялася в сестру синіми оченятами і несміливо запитала:

— Чи ангел-хоронитель принесе мені мою маму?

Сестра, збентежена таким питанням, несміливо відповіла:

— Думаю, що так! Може, на вечерю мама не прийде, але вночі напевно прийде до ліжка й поцілує свою Таню...

З усіх сторін знову посипалися питання дітей:

— А моя мама прийде? А моя?

Сестра заспокоїла їх і приобіцяла, що коли всі добрі діти помоляться до свого ангела-хоронителя, то мама прийде до кожної дитини.

Залишившись самі, діти хотіли розпочати свої забави, але їх лякала хуртовина і вітер, що шарпав віконницю, ніби намагався вдертися в кімнату. Діти забралися в куток і полох-

ливо прислухалися, як віє вітер, немов хтось плаче й голосить. Найменша трілітня Софійка не видержала й почала хлипати.

На щастя, в ту хвилину увійшла до кімнати сестра й загадала дітям мити руки та приготуватися до вечері. Поява сестри прогнала весь страх, і діти з радісним гомоном побігли до умивальні. Нарешті закінчилися всі приготування. Сестри запровадили дітей до їдальні й посадили за стіл. Урочистий настрій стримував від розмов.

Діти вечеряли й нетерпляче чекали на ще одну несподіванку. І ось по вечері перейшли всі до суміжної кімнати, де стояла пишно прибрана ялинка, осяяна різнокольоровими світлами. Широко розплющеними очима дивилися діти на ялинку, кожній хотілося підійти ближче та бодай доторкнутися до неї, але сестри сказали, що спершу треба заколядувати. Залунала велична й прегарна коляда „Бог предвічний народився”.

Потім сестри почали оповідати про народження Ісуса Христа. Діти жадібно ловили кожне слово. Нараз із кухні долинув якийсь невиразний шум і оклики. Іншим разом діти не видержали б і побігли б довідатися, але тепер, захоплені та зворушені оповіданням, майже не звернули на це уваги. Тільки сестра виглянула до кухні.

А в кухні справді нова радість стала!.. Шукаючи рідної дитини, загубленої під час відступу більшовицької армії, примандрувала одна мати зі ст. Бобринської на Київщині аж до Перемишля. Тут довідалася, що при вулиці Снігурського є дитячий будинок, а в ньому сироти й загублені діти. Бідна мати довго блукала вулицями чужого міста. На щастя, трапився якийсь добрий вояк і запровадив її до самого будинку. Змучена й безсила від голоду, вона довго стукала до дверей і просила впустити її, але хуртовина немов навмисне заглушувала її голос. Нарешті у будинку почули її і впустили до кухні.

Коли жінка трохи обсушилася й обігрілася, розповіла, що шукає п'ятилітню донечку Таню, загублену під час війни. Сестри переглянулися, у будинку справді була п'ятилітня Таня, яку батьки загубили у 1941 р. Коли про це сказали жінці, вона з радості заплакала і, плачучи сльозами радості, безупинно промовляла:

– Дякую Тобі, милосердний Боже, що допоміг мені знайти дитину!

Сестра Ярослава повернулася до дітей і, нашвидку закінчивши оповідання, запитала Таню, чи хотіла б вона побачити свою маму. Таня широко розплющила оченята і не знала, що відповісти. Сестра запитала ще раз. Таня почала хлипати.

У ту хвилину до кімнати увійшла жінка і з радісним окликом кинулась до Тані. Зі сльозами радості мати цілувала і пригортала донечку до серця. Таня розгубилася й не знала, що робити, чи радіти, чи плакати.

Діти стояли, мов зачаровані – жодного звуку, жодного запитання. Всі дивилися на Таню й її маму. Щойно згодом несміливо поодиноці почали підходити ближче, щоб бодай рукою доторкнутися до вимріяної мами...

Спраглі материнської ласки й тепла, вони тулилися до жінки й заздрісно дивилися, як вона голубила й цілувала Таню. Невідомо, як довго тривала б ця зворушлива зустріч, коли б сестра не нагадала, що час лягати спати.

Діти з незаспокоєною тугою почали питати:

– А коли моя мама прийде?

Сестра відповідала, що вночі під час сну напевно прийде мама до кожної дитини.

– Чи прийде справжня мама, як Танина? – знову посипалися питання дітей.

– Бог добрий, у Нього все можливе, – відповіла сестра.

Діти задовольнилися такою відповіддю й пішли спати. Лежачи в ліжечках, вони ще довго перешіптувалися й уявляли собі, як уночі прийде мама.

Нарешті сон ухопив сиріток у міцні обійми й переніс їх у царство чарівних мрій.

Продовження зі стор. 33.

У світлу пам'ять бл. п. Славка Преско, сина нашої колишньої членки Валі Преско, складаємо **25 дол. 119-ий Відділ СУА.**

У пам'ять бл. п. Клавдії Дроздович складаємо **25 дол. 95-ий Відділ СУА.**

У пам'ять бл. п. Лесі Гой складаю **50 дол. Марія Борковська.**

Замість квітів на могилу бл. п. Анни Гіни, колишньої членки 66-го Відділу СУА, пожертви склали: **по 100 дол.** – д-р Арета Подгородецька, Мирон і Христина Мельники; **по 50 дол.** – Тарас і Марія Борковські, Андрій і Катя Бамбер; **по 25 дол.** – Марія Борковська, Володимир і Христина Ковінко; **20 дол.** – Марія Швець.

У пам'ять бл. п. Бориса Левицького складаю **50 дол. Христина Певна з родиною.**

У пам'ять бл. п. Мирослави Солук складаю **50 дол. Уляна Гринь.**

У пам'ять бл. п. Лідії Одежинської складаємо **50 дол. Петро і Оксана Кордуби.**

У пам'ять бл. п. Ірини Стадник складаю **100 дол. Ігор Коцур.**

Замість квітів на свіжу могилу бл. п. Ірини Ванчицької, матері Оксани Ворох, складаємо **100 дол. Христя і Богдан Сеники.**

In memory of Calvin Alpheus Stanfield, Jr. I am donating **\$25. Bernice H. Moss.**

З НАГОДИ

З нагоди вінчання Христини Шмігель та Patrick Shamus Moreton пожертви склали: **300 дол.** – Татьяна Кейс; **по 250 дол.** – Лев і Арета Добрянські, Мирон і Лідія Гарванки; **200 дол.** – Тарас і Ольга Гунчаки; **по 100 дол.** – Роман і Ярослава Ракочі, Анна Бойчук, Микола і Ірена Пелех Зваричі, Дарія Пелех.

З нагоди уродин Гакини і Любомира Пирогів складаємо **250 дол. Христя і Богдан Сеники.**

Upon the retirement of Nick Oprysko we are donating **\$25. UNWLA-Branch 95.**

ЩИРО ДЯКУЄМО ЗА ПІДТРИМКУ!
Управа і адміністрація УМ.

Великдень, 1990 р. Беріссо, БА, Аргентина.

ГОЛОВНА УПРАВА СОЮЗУ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

ПОЧЕСНА ГОЛОВА СУА
Анна Кравчук

Ірина Куровицька — голова СУА

ЕКЗЕКУТИВА

Оксана Фаріон
Марта Данилюк

Софія Геврик

Маріянна Заяць

Лідія Баб'юк
Марія Томоруг'
Рома Шуган
Рената Заяць
Ірена Стецьків
Віра Кушнір

РЕФЕРЕНТУРИ

Дарія Дроздовська
Христина Швед
Уляна Кобзар
Марія Полянська
Ольга Тритяк

- 1-ша заступниця голови
- 2-га заступниця голови для справ організаційних
- 3-тя заступниця голови для справ культури
- 4-та заступниця голови для справ зв'язків
- протоколярна секретарка
- українськомовна секретарка
- фінансова секретарка
- скарбник
- вільна членка
- вільна членка
- суспільної опіки
- виховна
- мистецтва і музею
- стипендій
- архівальна

ГОЛОВИ ОКРУЖНИХ УПРАВ

Дарія Завадівська
Христина Хомин-Іжак
Надія Савчук
Марта Стасюк
Ольга М. Луків
Іванна Шкарупа
Любомира Калін
Уляна Зінич
Люба Кушнір-Дріянська
Уляна Глинська

- Дітройт
- Філадельфія
- Нью-Йорк
- Північний Нью-Йорк
- Нью-Джерсі
- Огайо
- Чикаго
- Нова Англія
- Центральний Нью-Йорк
- зв'язкова віддалених відділів

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ

Іванна Ратич
Надія Цвях
Анна Рак
Лідія Закревська
Леся Г'ой

- голова
- членка
- членка
- заступниця членки
- заступниця членки

Оксана Скипакевич Ксенос — парламентарист

Ірена Чабан — головний редактор журналу "Наше Життя"
Тамара Стадниченко — редактор англійської частини журналу

THE NATIONAL BOARD OF THE UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA, INC.

HONORARY PRESIDENT
Anna Krawczuk

Iryna Kurowyckyj — President

EXECUTIVE COMMITTEE

Oxana Farion
Marta Danyluk
Sophia Hewryk
Mary Ann Zajac
Lidia Babiuk
Maria Tomorug
Roma Shuhan
Renata Zajac
Irena Stecki
Vera N. Kushnir

- 1-st Vice President
- 2nd VP — Membership
- 3rd VP — Culture
- 4th VP — Public Relations
- Recording Secretary
- Corresponding Secretary (ukr.)
- Financial Secretary
- Treasurer
- Member-at-Large
- Member-at-Large

REGIONAL COUNCILS

Daria Zawadiwsky
Christine Chomyn-Izak
Nadia Sawczuk
Martha Stasiuk
Olha M. Lukiw
Iwanna Shkarupa
Lubomyra Kalin
Uiana Zynych
Luba Kushnir Dryansky
Uljana Hlynsky

- Detroit
- Philadelphia
- New York City
- New York - North
- New Jersey
- Ohio
- Chicago
- New England
- New York - Central
- Liaison for Branches-at-Large

STANDING COMMITTEES

Daria Drozdovska
Christine R. Shwed
Ulana Kobzar

Maria Polanskyj
Olga Trytyak

- Social Welfare Chairwoman
- Education Chairwoman
- Arts and Museum
- Scholarship/Student Sponsorship Program Chairwoman
- Archives Chairwoman

AUDITING COMMITTEE

Joanna Ratych
Nadia Cwiach
Anna Rak
Lidia Zakrewsky
Lesia Goj

- Chairwoman
- Member
- Member
- Alternate
- Alternate

Oksana Skypakewych Xenos — Parliamentarian

Irena Chaban — Editor-in-Chief "Our Life"
Tamara Stadnychenko — English editor "Our Life"

Канцелярія СУА / UNWLA Inc. HEADQUARTERS: 203 Second Avenue, New York, NY 10003
Tel.: (212) 533-4646 • Fax: (212) 533-5237

Електронна пошта / e-mail: unwla@unwla.org
Website: www.unwla.org

Адміністратор бюро — **Наталія Дума**
Office administrator — **Natalia Duma**
Години урядування: 8:30 – 2:00

СТИПЕНДІЙНА АКЦІЯ СУА / UNWLA Inc. SCHOLARSHIP PROGRAM:

171 Main Street, P.O. Box 24, Matawan, NJ 07747-0024
Tel.: (732) 441-9530 • E-mail: MariaPolanskyj@verizon.net
Maria Polanskyj, Chair

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ / THE UKRAINIAN MUSEUM:

222 East 6th Street, New York, NY 10003
(212) 228-0110 • Fax (212) 228-1947
E-mail: info@ukrainianmuseum.org
Website: www.ukrainianmuseum.org

*Periodicals Postage Paid at New York, NY and at
Additional mailing offices (USPS 414-660).*

Дієчата-вишивальниці Колегії св. Ольги в Прудентополісі, Парана, Бразилія.

